No. 66. 1863.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 2 Junij.

K. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Bij deze courant behoort een bijvoegsel, bevattende:

1. Lijst der 55 hoogst aangeslagenen in 's rijks direkte belastingen in de provincie Zeeland;
2. verslagen der zittingen van de tweede kamer van vrijdag en zaturdag (begrooting van het departement van ...);
3. memorie van beantwoording betreffende de exploitatie der staatsspoorwegen.

Editie van maandag avond 8 ure.

De gedeputeerde staten van Zeeland,

Gelet op de verklaring van den provincialen veearts der 1ste klasse G. J. W. Berghuijs, gedagteekend den 27 dezer, waaruit blijkt dat, ter voorkoming van de verdere verspreiding der besmettelijke longziekte, onder het rundvee in de gemeente Hontenisse, de onteigening van de na te melden runderen noodzakelijk is:

Voorts gelet op artikel 69 en volgende der wet van den 28 augustus 1851 (Staatsblad no. 125);

Besluiten:

1. De na te melden runderen, zich bevindende op de hofstede en landen van Pieter de Schepper, landbouwer onder de gemeente Hontenisse, zullen worden onteigend, als:

Eén zwart bonte koe oud 5 jaren; één wit zwartbonte koe oud 9 jaren; twee wit zwartbonte koeijen oud 5 jaren; één zwartbonte koe oud 9 jaren; twee wit zwartbonte koeijen oud 8 jaren; één zwarte koe oud 10 jaren; één zwartbonte vaars oud 2½ jaren; één zwartbonte vaars, hokkeling, oud 1¼ jaar; één zwartbont vaarskalf oud 10 maanden; twee wit zwartbonte vaarskalveren oud 9 maanden; één wit zwartbont kalf oud 1½ maand, en één zwartbonte stier oud 1¼ jaar.

2. De ten uitvoerlegging van het tegenwoordig besluit wordt aan het gemeentebestuur van Hontenisse opgedragen.

3. Dit besluit zal worden medegedeeld aan burgemeester en wethouders van Hontenisse en voorts geplaatst in de Middelburgsche courant.

Gegeven te Middelburg, den 29 mei 1863.

De gedeputeerde staten voornoemd,
B E C I U S, loco voorzitter.
S. VAN DER SWALME, griffier.

PUBLICATIE.

De burgemeester en wethouders van Vlissingen, doen te weten, dat door den raad dier gemeente, in zijne vergadering van den 29 april 1863, is vastgesteld de volgende verordening:

VERORDENING
OP DE
NUMMERING DER HUIZEN,
EN HET
DOEN VAN AANGIFTE VAN DE VERHUIZINGEN
BINNEN DE GEMEENTE VLISSINGEN,
TOT BEVORDERING VAN HET REGELMATIG BIJHOUDEN DER BEVOLKINGS REGISTERS.

Art. 1. Alle gebouwen moeten op den post der deur, of op eene andere zigtbare plaats, aan de voorzijde van het gebouw, met de letter en het nummer der wijk, in olieverw en ter grootte van 50 strepen, worden gemerkt.

Ieder eigenaar is verpligt dit merk zigtbaar te onderhouden.

Bij het vertimmeren of verwen van de gebouwen moet het merk binnen acht dagen, na dat het werk zal zijn verrigt, van wege den eigenaar weder geplaatst worden.

Art. 2. Wanneer twee of meer gebouwen of erven bijeen getrokken worden, of een gebouw of erf in twee of meer panden gesplitst wordt, moet daarvan door de belanghebbenden onmiddellijk aan het gemeentebestuur kennis gegeven worden, dat alsdan de te plaatsen letters en nummers zal aanwijzen.

Art. 3. Bij verhuizing binnen de gemeente moet daarvan uiterlijk binnen eene maand na de verhuizing schriftelijk of mondeling aangifte geschieden ter secretarie der gemeente, met opgaaf van de wijkletter en het huisnummer der vorige en der nieuwe woning, en van alles wat tot de invulling van het bevolkings-register vereischt wordt; alles voor zoo veel dat door degenen die tot aangifte verpligt zijn, kan worden opgegeven.

De aangifte moet geschieden:

1°. voor alle leden van een gezin, inwonende dienst- en werkboden daaronder begrepen, door het hoofd van het gezin;

2°. voor afzonderlijk levende personen, door hen zelven;

3°. voor de bevolking van de gestichten of andere inrigtingen, waar personen onder eenig bestuur te zamen wonen, door de bestuurders dier inrigtingen.

Art. 4. Van deze aangifte zal aan den aangever, des verlangd, kosteloos een bewijs worden afgegeven door den ambtenaar met de bewaring der registers belast.

Art. 5. Tot het doen der aangiften, bedoeld bij koninklijk besluit van den 3 november 1861 (staatsblad no. 95), en bij deze verordening, alsmede der werkzaamheden voortvloeijende uit de naleving der bepalingen van de koninklijke besluiten van den 3 november 1861 (staatsblad no. 94 en 95), wordt (met uitzondering van zon- en feestdagen uitgezonderd.) dagelijks gelegenheid gegeven van des morgens 10 tot 12 uren, ter gemeente-secretarie.

Art. 6. Zoo dikwijls het gemeente-bestuur noodig oordeelt, aan de huizen der ingezetenen onderzoek te doen aangaande den stand der huisgezinnen, waardoor men verstaat de namen van het hoofd of de hoofden des gezins, van de kinderen, van de inwonende personen en van de dienstbaren, zal een ieder gehouden zijn de verlangde inlichtingen aan de daarmede belaste ambtenaren onverwijld te geven.

Art. 7. Overtreding der bepalingen van deze verordening zal, voor zoo verre bij het strafwetboek of andere wettige verordeningen geene straf daartegen bedreigd is, gestraft worden met eene geldboete van één tot vijf gulden.

Art. 8. Met het opsporen en constateren van de overtredingen zijn belast, behalve de daartoe volgens de wet bevoegde ambtenaren, zij, aan wie van wege het gemeentebestuur het houden der bevolking-registers, mitsgaders de daartoe strekkende werkzaamheden, zijn opgedragen. Het proces-verbaal wordt opgemaakt op den eed, in hunne betrekking afgelegd.

Art. 9. Met de afkondiging dezes wordt buiten werking gesteld, de verordening omtrent het aanleggen en bijhouden der bevolking registers in deze gemeente, vastgesteld den 26 november 1855.

Vastgesteld den 29 april 1863.

De gemeenteraad van Vlissingen,
J. W. CALLENFELS, voorzitter.
P. FORBES WELS, secretaris.

Zijnde deze verordening aan de gedeputeerde staten van Zeeland, volgens hun berigt van den 8 mei 1863, no. 2, le. afd., 1334/75, in afschrift medegedeeld.

En is hiervan afkondiging geschied waar het behoort, den 21 mei 1863.

De burgemeester en wethouders van Vlissingen,
De burgemeester,
J. W. CALLENFELS.
De secretaris.
P. FORBES WELS.

EXTRACT uit het koninklijk besluit van den 3 november 1861 (Staatsblad no. 95), regelende de verpligting tot het doen van aangifte voor de bevolkings-registers.

Art. 1. Zij, die tijdens de volkstelling van 31 december 1859 in den vreemde of in eene der koloniën van het rijk mogten hebben vertoefd, geven binnen ééne maand na de afkondiging van dit besluit of binnen ééne maand na hunne terugkomst, aan het gemeentebestuur hiervan kennis.

Zij, die bij die telling mogten zijn overgeslagen, geven binnen ééne maand na de afkondiging van dit besluit kennis van dit verzuim aan het bestuur hunner nieuwe woonplaats.

Zij, die sedert 31 december 1859 hunne werkelijke woonplaats naar eene andere gemeente hebben overgebragt, geven hiervan, eveneens binnen ééne maand, kennis aan het gemeentebestuur hunner nieuwe woonplaats.

Voor de leden van huisgezinnen rust de verpligting tot kennisgeving op het hoofd van elk huisgezin.

Art. 2. Zij, die uit eene nederlandsche kolonie of uit den vreemde hunne woonplaats overbrengen in eene gemeente binnen het rijk, doen hiervan eene verklaring aan het gemeentebestuur, vergezeld van het gebruikelijke getuigschrift voor hen die uit de koloniën, van een paspoort of reis- en verblijfpas of andere door de politie deugdelijk erkende bewijsstukken voor hen die uit den vreemde komen. Deze verklaring geschiedt binnen ééne maand na hunne aankomst in de gemeente.

Art. 3. De kennisgeving in de twee vorige artikelen vermeld, gaat vergezeld van de noodige opgaven om in de bevolkings registers te worden ingeschreven.

Art. 4. Zij, die hunne werkelijke woonplaats binnen het rijk verlaten, om die over te brengen naar een nederlandsche kolonie of naar den vreemde, doen hiervan eene verklaring aan het bestuur der gemeente, welke zij verlaten.

Art. 5. Zij, die hunne werkelijke woonplaats uit eene gemeente van het rijk naar eene andere gemeente overbrengen, doen hiervan eene verklaring aan het bestuur der gemeente, die zij verlaten en waar zij in het bevolkings-register zijn ingeschreven, met opgaaf der gemeente, waar zij wenschen zich te vestigen.

Zij ontvangen een kosteloos getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats.

Art. 6. Ter plaatse, waar zij hunne werkelijke woonplaats overbrengen, doen zij uiterlijk binnen ééne maand na hunne aankomst eene verklaring aan het gemeentebestuur, met overlegging van het getuigschrift in het vorig artikel vermeld.

Art. 7. Elk hoofd van een huisgezin geeft uiterlijk binnen ééne maand kennis aan het gemeentebestuur van ieder lid dat in het huisgezin wordt opgenomen of daaruit gaat, inwonende dienst- en werkboden daaronder begrepen; omtrent die kennisgeving geldt art. 3.

De zelfde kennisgeving geschiedt door afzonderlijk levende personen, wanneer zij andere personen in hun huisgezin opnemen.

Bestuurders van instellingen, gestichten, inrigtingen van welken aard ook, waar personen onder eenig bestuur zamenwonen, geven maandelijks aan het gemeentebestuur kennis van alle personen, die in de zamenwoning zijn opgenomen of daarvan zijn uitgetreden.

De verpligting vervalt, wanneer langs een anderen weg de vereischte kennisgeving voor het bevolkings-register gedaan is.

Art. 8. Onverminderd de bovenstaande voorschriften is een ieder, door het gemeentebestuur daartoe opgeroepen, verpligt tot het doen der opgaven, die vereischt worden om de bevolkings-registers in te vullen.

Art. 9. Overtreding der bepalingen van dit besluit wordt gestraft overeenkomstig art. 1 der wet van 6 maart 1818 (Staatsblad no. 12).

Art. 10. De, enz.

BINNENLAND.

Middelburg 1 Junij.

Wij kennen thans volledig het antwoord van Rusland op de veel besproken — wat de vorm betreft ook door ons afgekeurde — nota der nederlandsche regering betrekkelijk de poolsche aangelegenheden. De oppositie quand même tegen het ministerie Thorbecke maakt dit stuk evenwel weder dienstbaar tot het smeden van een wapen tegen dit kabinet, welk wapen echter blijkbaar slechts te huis behoort in het arsenaal der partijschap. Ons komt het voor dat het antwoord der russische regering niets bevreemdend, veel min voor Nederland iets kwetsends bezit.

Het is in het algemeen bijzonder gemakkelijk om het een of ander dokument uit elkander te rukken, eenige zinsneden afzonderlijk of half verminkt te analyseren en uit haar onderling verband te scheuren, om daaraan eene geheel andere beteekenis te geven dan waartoe eene gezonde opvatting noodwendig moet leiden. Het is evenzeer bij partijzucht een zeer gebruikelijk middel om eene gebeurtenis uit haren zamenhang met andere, waarmede zij één geheel uitmaakt, te rukken en deze vervolgens in min of meer ongunstig licht te doen optreden.

Beide kunstverrigtingen zijn bij het bespreken van Rusland's antwoord aan Nederland door de oppositie-bladen te baat genomen en met min of meer spitsvindigheid tot het beoogde doel dienstbaar gemaakt.

Om een onpartijdig oordeel uit te spreken over de russische nota moet men haar echter niet alleen in haar geheel en met in achtneming der zamenhang harer verschillende onderdeelen beschouwen, maar ook haar verband met de nota's van Rusland aan de andere europesche mogendheden niet uit het oog verliezen.

Wanneer wij nu de russische nota en daarvan vooral de vierde alinea — want daardoor zou Nederland zich dan vooral gekrenkt moeten gevoelen — lezen en herlezen, en de bewoordingen daarvan vergelijken met die, waarin de nota's aan Oostenrijk, Italië, Portugal en zelfs aan Engeland vervat zijn, dan kunnen wij ons niet voorstellen dat deze op Nederland in het minst eenigen pijnlijken indruk behoeven te maken. Wij gaan zelfs verder en zijn in gemoede overtuigd dat ieder onpartijdige, die de door ons medegedeelde nota's van Rusland aan bovengenoemde mogendheden met aandacht heeft gelezen, zich herinnert op welke wijze prins Gortschakoff daarbij de pen heeft gevoerd en opmerkt welk diplomatiek sarkasme in al deze antwoorden doorstraalt, in billijkheid geen ander antwoord voor Nederland kon of mogt verwachten.

Eenige weinige voorbeelden willen wij hier in de herinnering terugroepen.

Aan Engeland rigtte Rusland met bijtende ironie de volgende woorden:

„De kabinetten, welke zoo veel waarde hechten om in het koningrijk Polen zoo dra mogelijk een duurzamen vrede te zien tot stand komen, zouden derhalve niet beter de verwezenlijking van dit verlangen kunnen verzekeren, dan door van hunne zijde de verspreiding der morele en materiële wanorde in Europa tegen te gaan en aldus de voorname bron van woelingen te doen opdroogen, waarvan zij zelve zich zoo veel onheil voorspellen."

Tot Oostenrijk werd het volgende gezegd, waarin zelfs iets dreigends ligt:

„Wij zijn vast overtuigd dat het kabinet van Weenen tegen deze gevaarlijke zamenspanningen maatregelen zal

nemen, evenzeer dienstig ten opzigte van eigen belang als van zijne internationale verhouding tot Rusland."

Italië moest van prins Gortschakoff deze sarkastische taal hooren:

„Wat het verlangen ten opzigte van het koningrijk Polen betreft, zoo heeft de italiaansche regering zelve genoeg ondervinding gehad van politieke onlusten om niet te weten dat de revolutie aan de regeringen, wier roeping het is om een duurzamen vrede te grondvesten eene taak oplegt, welke des te moeijelijker is, naarmate zij van buiten telkens nieuwe krachten erlangt, voor de omverwerping der orde van zaken."

Portugal werd aldus bejegend:

„De taak van Rusland is steeds moeijelijk ten gevolge der aanmoediging en de aanhitsingen welke de verstoorders der openbare rust in Polen van buiten ontvangen. De keizer is echter onwrikbaar besloten om die taak te volbrengen en behoeft zijne inspiratiën daarbij nergens te putten dan in eigen hart en besef zijner pligten als soeverein."

Zien wij nu hoe de depeche van prins Gortschakoff aan den russischen gezant bij het nederlandsche hof is ingerigt. Zij luidt:

„Generaal!

De heer baron Gevers heeft mij mededeeling gedaan van de hierbij in afschrift gevoegde depeche van mijnheer van der Maesen.

Het goevernement van Z. M. den koning der Nederlanden drukt daarin de overtuiging uit, dat de stappen die bij het keizerlijk kabinet gedaan zijn, ten aanzien van den tegenwoordigen toestand van het koningrijk Polen, ingegeven zijn door de belangstelling, die de voorspoed der regering van Z. M. den keizer moet inboezemen aan elk bevriend goevernement.

Met deze gevoelens bezield meent het kabinet van den Haag, door zich daarbij aan te sluiten, een nieuw bewijs te geven van de goede betrekkingen, die tusschen beide hoven bestaan.

Wij willen niet onderzoeken of op het oogenblik dat de bijzondere zorg van onzen doorluchtigen meester zich wijdt aan de maatregelen, die Z. M. noodig acht voor het welzijn en den voorspoed zijner onderdanen, de wenschen, die hem te dier zake zijn medegedeeld, eenig praktisch nut hebben, en of zij niet van een aard zijn om onder de onruststokers van het koningrijk Polen verwachtingen en droombeelden levendig te houden, die hinderlijk zijn aan het spoedige herstel van de rust in dat land.

Wij willen in de uitdrukking dier wenschen niets anders zien dan de goede bedoeling die ze ingeeft, en als zoodanig heeft het keizerlijk kabinet ze opgenomen in den zelfden geest, die ze heeft ingegeven.

Uwe excellentie zal daarvan wel de verzekering willen geven aan mijnheer van der Maesen door hem de tegenwoordige depeche voor te lezen."

Mogt nu dit antwoord der russische regering werkelijk nog enkele weinigen bevreemd hebben, dan strekt dit ten bewijze dat Nederland door zijn geïsoleerd standpunt op het europeesch staatstooneel zelfs reeds ten deele de eigenschap verloren heeft om dergelijke diplomatieke stukken juist te beoordeelen en daaraan de oogenblikkelijke waarde toe te kennen, welke zij in waarheid bezitten; dan strekt dit ten bewijze dat het meer dan tijd is voor Nederland om eindelijk uit den engen cirkel te treden, binnen welken het zich in den laatsten tijd zoo angstvallig heeft bewogen.

De Amsterdamsche courant wijst zegevierend op het voorbeeld door Oldenburg gegeven, welke mogendheid zich voorzigtiglijk en „zoo verstandiglijk" van alle uitingen ten gunste van Polen heeft onthouden. Wij kunnen aan de Amsterdamsche courant mededeelen dat dit voorbeeld ook door eene andere duitsche mogendheid aan Nederland is gegeven, met name: Schwarzburg-Sondershausen.

De nieuw benoemde substituut-griffier bij het provinciaal geregtshof in Zeeland, mr. A. W. Hartman, zal morgen voormiddag ten 10 ure den eed afleggen en woensdag worden geïnstalleerd.

Door Z. M. den koning is den bij koninklijk besluit van 7 april 1861, no. 67, ingestelden eerepenning voor gratis vaccinatie van minvermogenden in het jaar 1862, toegekend aan de heeren: J. E. Risseeuw te Middelburg, J. F. Deijer te Hontenisse, C. V. van Oosterwijk Stern te Aardenburg, A. Walraven te Hoek en E. C. van Rijssell te Poortvliet.

---

* Uit het voormalig 4e distrikt dezer provincie schrijft men ons:

„Aan den Kruisweg tusschen de gemeenten Aardenburg, Sluis en Oostburg, had zaturdag eene talrijke bijeenkomst plaats van de aanzienlijkste landbouwers uit deze omstreken, ten einde onderling te bespreken wat er ook van hunne zijde zou kunnen verrigt worden, tot behoud voor den inlandschen akkerbouw, zoo van de eerlang verkocht wordende bedijkte gronden, als van den reeds aangekondigden verkoop in julij, in één perceel der onbedijkte zwinschorren, alles behoord hebbende tot de koncessie van wijlen den generaal van Damme.

„Juichte men algemeen het voornemen van het bestuur van 's rijks domeinen toe, om de bedijkte Diomede- en Aardenburgsche havenpolders in kleine en voor den inlander koopbare perceelen in veiling te brengen, vreemd en zeer raadselachtig scheen het evenwel een iegelijk toe dat ook niet aldus, na voorafgaande bedijking van rijkswege, met die onbedijkte zwingronden gehandeld werd, terwijl de gansche vergadering het betreurde dat de regering, in eene zoo onverklaarbare dwaling scheen te blijven verkeeren, welke niet anders dan tot onnoemelijk nadeel van rijk en gewest kon uitloopen. Juichte men niet minder toe, wat door anderen reeds zoo krachtig en onvermoeid bij hooge autoriteiten gedaan was, om die produktieve gronden niet aan de konkurrentie van Nederlands nijveren landbouw te onttrekken, de wakkere landbouwers begrepen tevens dat ook zij niet langer stil mogten blijven zitten, dat ook hunne noeste vlijt aanspraken mogt doen gelden, op datgene wat aan het rijk slechts ten deel gevallen was ten koste hunner vernietigde scheepvaart en uitwatering, en dat zij het spreekwoord in toepassing behoorden te brengen „geen boodschap zoo goed, als die de meester zelve doet," Naar 's Hage, naar Z. M. den koning die hij met ons en onze vruchtbare plek gronds bekend is; naar den zoo eerlijk als krachtig regerenden minister, was de algemeene leus; dáár moet de waarheid, ook uit onzen mond gehoord, eindelijk ons regt doen wedervaren.

„Talrijke afgevaardigden (vijf aanzienlijke gemeenten vertegenwoordigende) werden daarop dadelijk benoemd, om, onder vrijlating van meerdere aansluiting, op aanstaanden woensdag naar 's Gravenhage te vertrekken en daar, waar het hun blijken zou te behooren, de zoo schadelijke wijze waarop men voor 's rijks schatkist voornemens is de onbedijkte schorren om te zetten, te gaan verkondigen en op regt en eene zoo billijke mededinging voor den zeeuwschen landman aan te dringen."

---

* Uit Zuid-Beveland schrijft men ons onder dagteekening van 1 dezer:

„Voor het maken der havendammen en buitenhaven aan den zuidelijken mond van het kanaal door dit eiland, dat, zoo als bekend is, op den 2 april ll. aanbesteed werd, was minste inschrijver de heer J. van Haaften, voor de som van f 287,000. Deze aanbesteding is sedert geruimen tijd goedgekeurd; reeds waren twee schepen met materialen aangekomen en gelost en was met de uitvoering een begin gemaakt. Dezer dagen echter is de aannemer door het ministerie van al zijne verpligtingen, dat werk betreffende, ontslagen, en zulks, zegt men — en ik heb geen reden dit gezegde te betwijfelen — op grond van eene aanzienlijke misrekening ten nadeele des aannemers. Het werk is onmiddellijk daarop gestaakt en twee voor den wal liggende vaartuigen, die met rijshout voor dat werk geladen waren, hebben ten gevolge daarvan het anker geligt, om ongelost te vertrekken.

„Waarschijnlijk, en wij wenschen het innig, zal de Staatscourant, door de aankondiging eener herbesteding, spoedig den onaangenamen indruk dezer tijding uitwisschen. Intusschen is zij niet streelend voor de zoo dikwijls teleur gestelde hoop, die door de besteding en den aanvang dier werken bij velen helder, bij anderen flaauw weder begon te flikkeren. Geen wonder dat men hier, het wachten moede, naar krachtiger handelingen, naar uitvoering verlangt.

„Aan de herbedijking van den tweeden engelschen polder, onder Krabbendijke, zijn nagenoeg 400 man bezig. In de afgeloopen week is reeds het leggen der voorkade, die gedeeltelijk van den overgebleven dijk gemaakt is, voltooid. De dijk wordt meer binnenwaarts gelegd en zal, ten gevolge van de opgedane ondervinding, steviger dan de vorige zijn. De uitvoering dier werkzaamheden geschiedt thans door de maatschappij zelve."

Terwijl het aantal gevallen van angina diphteritica in deze provincie steeds vermindert, komen er hier en daar nog bij wijlen voor. Zoo vernemen wij dat zich deze keelziekte ook te Oud-Vossemeer heeft vertoond. Tot nog toe werd aldaar evenwel slechts één persoon aangetast.

Uit Parijs wordt gemeld dat Z. K. H. de prins van Oranje aldaar is aangekomen.

De financiële kommissie uit den gemeenteraad te Amsterdam heeft afwijzend geadviseerd op de voordragt van burgemeester en wethouders tot het aangaan eener stedelijke leening van 16 millioen, waarvan 10 millioen moeten strekken tot deelneming aan de inschrijving voor de amsterdamsche kanaal-maatschappij. Als slotsom van haar onderzoek heeft de meerderheid der kommissie te kennen gegeven, „dat zij bezwaar ziet dat door de gemeente in eene industriële onderneming worde deelgenomen, dat zij geene vrijheid vindt mede te werken tot het opleggen van lasten op het tegenwoordig en toekomend geslacht der ingezetenen van die stad; lasten, die vooruit niet te berekenen zijn, omdat de begrooting in verband met de koncessie geen genoegzamen waarborg oplevert, en omdat er geene voldoende zekerheid bestaat, noch dat het werk voor de uitgetrokken som en binnen den bepaalden tijd kan worden uitgevoerd, noch dat de rijks bijdrage zal strekken tot 4½ pct. rente en aflossing."

In de vorige week is in de nabijheid van Oldenzaal met de werkzaamheden der spoorwegmaatschappij een aanvang gemaakt.

De nieuw benoemde internuntius van Z. H. den paus bij ons hof, mgr Louis de Oreglia de St. Stephano, en zijn sekretaris, de heer S. Abbé Vicent Vanutelli, zijn vrijdag te 's Hage aangekomen. Aanstaanden woensdag of donderdag zal Z. Em.'s voorganger mgr. Vecchiotti, de residentie verlaten, om zich naar zijne nieuwe bestemming, Rome, te begeven.

In het engelsch dagblad The star leest men het volgende, hetgeen zeker ook in Nederland ernstige overweging verdient.

„Eene natuurlijke neiging leidt den engelschman tot reizen. Tot welke klasse der maatschappij hij moge behooren, hij schrikt niet terug voor het denkbeeld om zijn eigenlijk vaderland te verlaten en in ver afgelegene koloniën of vreemde landstreken naar middelen van bestaan te zoeken, welke de vaderlandsche bodem voor hem niet meer oplevert. Terwijl andere volken met minder energie lijdelijk het ongeluk dragen hetwelk hen treft, en liever onder het vaderlijk dak sterven dan elders te trachten zich levensonderhoud te verschaffen, laat de engelschman zich nimmer door moedeloosheid wegslepen zoo lang hij de worsteling kan volhouden.

„De katoenkrisis is in den eersten tijd met moed in Engeland en in Neder-Schotland gedragen. De door het ongeluk getroffen werklieden zijn langzamerhand er toe gekomen om in het geheel niet meer te werken en slechts van de liefdadigheid der bloeijende steden en der streken, welke niet onder deze ramp onzer dagen gebukt gingen, te leven. Zoo lang zij eene nabij zijnde oplossing der amerikaansche kwestie konden hopen, zoo lang zij mogten verwachten dat de oorlog bij zoo veel jammeren het zwaard zou neder leggen, zoo lang zij berekenden dat de katoen, uit verschillende landen aangevoerd, aan hunne kwijnende industrie nog eenigzins tot voedsel zou kunnen verstrekken, hebben de engelsche fabriekarbeiders weerstand geboden. Zij hebben alles verkocht wat zij bezaten en zonder daardoor vernederd te worden, de hulp der openbare liefdadigheid aangenomen.

„Terwijl nu echter sedert eenigen tijd duidelijk geworden is dat de krisis verre van geëindigd kan geacht worden, terwijl het algemeen erkend wordt dat de woede der strijdende partijen in Amerika niet vermindert, terwijl het onbetwistbaar is dat de katoenbereiding voor lang nog verhinderd zal worden, strekken de engelsche katoen-arbeiders hunne nijvere handen naar eenige andere industrie uit.

„Engeland, hetwelk een zoo groot aantal fabriekinrigtingen bezit, biedt echter volstrekt niet den arbeiders zonder werk zoo gemakkelijk eenige bezigheid aan. Zijn toch die inrigtingen talrijk, talrijk zijn ook de werklieden daaraan verbonden. Gaat eene geheele industrie te niet, dan is het onmogelijk voor de andere om een toevlugtsoord te bereiden aan de daardoor getroffene werklieden.

„Voor elke dergelijke ramp heeft Engeland evenwel een geneesmiddel, met name de landverhuizing. Engeland bezit zoo vele koloniën, alwaar gebrek bestaat aan nijvere handen, en verlangt zóó om verre gewesten te bevolken en aldaar op die wijze vroeg of laat zijn invloed te vestigen, dat niets gemakkelijker is dan zijne overbevolking of de massa arbeiders zonder werk daar heen te voeren. De emigratie vraagt niet aan de werklieden waarin zij bedreven zijn: het is genoeg dat zij werkzaam zijn; zij zijn noodig om het land geschikt te maken voor een gemakkelijk te verkrijgen oogst, om groote wouden voor het verkeer te openen, hooge boomen te vellen en woningen te bouwen; zij zijn noodig om wegen aan te leggen, en den grond te doorgraven ter verkrijging van edele metalen of nog meer waarde hebbende steenkolen. Het is voor deze kolonisten onnoodig eene hooge mate van geestelijke ontwikkeling te bezitten, dit komt later. Eene pas opgerigte kolonie, welke nog met de natuur en met de barbaarschheid worstelt, behoeft slechts kracht, slechts nijvere handen. Daarheen mogen zij dan vertrekken, de arbeiders van Lancashire, en mogten enkelen door het werk in de fabriekinrigtingen eenigzins verzwakt zijn, zij zullen hunne krachten, hunne sterkte en energie in de open lucht, in den aanblik der natuur en onder den dwang der noodzakelijkheid weder terug krijgen. De regering en bijzondere personen hebben hunne bescherming toegezegd aan deze emigratie. Een gedeelte der daartoe opgelegde gelden is bestemd om den overtogt voor de werklieden gemakkelijk te maken. Niet alleen naar Australië begeven zich de katoenarbeiders, zij trekken naar Canada of Nieuw-Zeeland, overal heen waar hunne nijvere handen werk kunnen vinden. Binnen weinige dagen zullen reeds eenige honderden vertrekken. Het emigratie-komité heeft schepen gereed en van alle zijden stroomen nieuwe kolonisten naar de zeehavens.

„Met opgeruimdheid vertrekken zij, want voor fiere lieden, die gevoel van eer bezitten is de emigratie, welke verdiend en niet uit medelijden gegeven brood oplevert, niet alleen wenschelijk maar pligtmatig."

Kerk- en schoolnieuws.

Te Sluis is tot predikant beroepen de heer H. P. Hogerzeil, kandidaat, adjunkt-direktor van het zendelingshuis van het Nederlandsche zendelinggenootschap te Rotterdam.

— De heer J. A. van Hemel, predikant bij de waalsche gemeente te Groningen, heeft het beroep naar die gemeente te Leijden aangenomen.

— Aan de synodale handelingen over 1862 ontleent de Kerkelijke courant een rapport betreffende den vervolgbundel op de Evangelische gezangen. Wij lezen daarin o. a. het volgende:

„De aangeboden bundel behelst een getal van 92 kerkliederen, deels uit bestaande gezangboeken of andere verzamelingen bijeen gelezen, deels welwillend in handschrift aangeboden door nederlandsche dichters of dichteressen, of in hunne gedrukte werken aangetroffen. De eerste 36 stukken zijn geschikt voor de gelegenheden, die in den lastbrief van 1847 werden aangewezen. Met zeer kleine uitzondering behelst de bundel een of meer liederen voor elk dier rubrieken. Van no. 37—59 zijn liederen opgenomen, deels om in gelegenheden te voorzien die vroeger niet waren aangewezen, deels om armoede te gemoet te komen of om betrekkelijken rijkdom gelukkig te vermeerderen. De overige 33 nommers, in eene tweede afdeeling zamengevoegd, zijn bestemd om in het algemeen tot de vervollediging, verrijking, versiering van den evangelischen gezangbundel het hunne te doen. Zij zijn gekozen uit hetgeen bij onze vaderlandsche letterkunde, tot het doel geschikt of met kleine wijziging geschikt te maken, voorhanden was. Ten opzigte van twee kategoriën van liederen, waarvan in beide afdeelingen proeven voorkomen, geeft de kommissie nog een toelichtend woord: 1. Haar was eene dichterlijke bearbeiding van plaatsen der H. schrift, ook van het Oude Testament, zeer welkom, ook al werd bij de laatste stukken de oudtestamentische toon en uitdrukking behouden. Zoo ver ze niet over de gelegenheidszangen zijn verdeeld, vindt men ze van no. 60—69; 2. de kommissie heeft aan eene andere

kategorie met ingenomenheid eene plaats ingeruimd van zulke stukken, namelijk, die het zij door hunnen voortreffelijken inhoud, het zij om den naam en het gewigt der gelegenheid, waarbij zij ontstonden, en dikwijls om die beide oorzaken vereenigd, klassiek geworden zijn en het gemeengoed van alle gemeenten van Christus behooren te wezen. Luthers: Ein feste Burg, Veni Creator en Es wolle Gott uns gütig seijn, het bekende lied van Gustaaf Adolf voor den slag bij Lützen, een viertal liederen van Paul Gerhard, Tersteegen's Pelgrimslied en twee gezangen van Louize Henriette van Brandenburg, dochter van Frederik Hendrik van Oranje, zijn aan dat inzigt hunne opname verschuldigd, deels in de eerste afdeeling verspreid, deels in de tweede van no. 89—99 bijeengevoegd."

De kommissie, benoemd tot het uitbrengen van advies omtrent dezen bundel, stelt voor: 1. dank te brengen aan hen die deze gezangen hebben bijeengebragt en gewijzigd; 2. die verzameling gezangen aan te nemen; 3. de kommissie voor den vervolgbundel dringend te verzoeken dezen konceptbundel nog eens naauwkeurig te willen herzien, tot wijziging of aanvulling; 4. de zelfde kommissie uit te noodigen om de door haar nogmaals herzienen bundel in het volgende jaar aan de synode te willen aanbieden; 5. aan haar op te dragen om bij voorraad zoo veel mogelijk zich regts met de voorbereidende maatregelen ter invoering van den herzienen bundel onledig te houden.

Overeenkomstig dit rapport en deze adviezen is in eene volgende vergadering door de synode besloten, terwijl de vergadering, behoudens de vrijheid der volgende synode, om daarover te beslissen, haren wensch uitdrukt, dat de vervolgbundel een afzonderlijke rubriek zal bevatten van met zorg gekozen klassieke liederen. Aan de synodale kommissie is de zorg opgedragen voor de geldelijke behoeften van den ondernomen arbeid.

Marine en leger.

Zr. Ms. korvet 2e klasse Pallas, kommandant de kapitein luitenant ter zee J. van Gogh, wordt den 5 dezer buiten dienst gesteld.

Regtszaken.

Het provinciaal geregtshof in Zeeland heeft heden, in eene zitting voor korrektionele appelzaken, behandeld het hooger beroep van A. P. Pabst, vroeger dienstbode bij den heer C. J. Boogaert, te Koudekerke, tegen het vonnis der arrondissements regtbank alhier van 24 april jl. Daarbij werd de beklaagde schuldig verklaard aan diefstal door een loonbediende *jegens zijn meester en veroordeeld* tot eene gevangenisstraf van drie jaren en in de kosten van het proces.

Na het uitgebragt verslag van den raadsheer-rapporteur jhr. mr. de Jonge en het hooren van de beklaagde, nu appellante, heeft het openbaar ministerie, bij monde van den prokureur-generaal, mr. M. Verbrugge, gerekwireerd de bevestiging van het vonnis a quo en veroordeeling tevens in de kosten van het hooger beroep. Hij wees er daarbij op dat hij zich overtuigd houdt dat de eerste regter volgens geweten heeft regt gesproken en het hoog tijd wordt om aan het kwaad van diefstal in dienstbaarheid, hetwelk nergens zoo erg als hier wordt aangetroffen, een einde te maken. Zoo de regter een strenge straf heeft opgelegd, dan heeft hij alleen de wet toegepast, zoo als die na 1854 op dit punt aanmerkelijk is verzacht, terwijl men bij die toepassing zelfs nog verre beneden het maximum [vijf jaren] gebleven is.

De verdediger mr. A. J. van Deinse jr. konkludeerde 1. tot vrijspraak der geïntimeerde en vernietiging van het vonnis a *quo, op grond dat het wettig en overtuigend bewijs niet is* geleverd, hetgeen hij in een juridisch betoog tracht aan te toonen; of 2. tot verbetering van het vonnis zoo wat de feiten als de op te leggen straf betreft. Voor het geval dat eene straf mogt worden opgelegd vraagt pleiter ook hier eene eenzame opsluiting in het zedelijk belang der beklaagde, en wijst hij tevens op verschillende verzachtende omstandigheden.

Na *re- en dupliek* is de uitspraak bepaald op a. s. maandag, des morgens ten 10 uren.

— Mede is voor het hof in hooger beroep behandeld de zaak van Louis van Peenen, heelmeester te Stekene (België), beklaagd van onder de gemeenten St. Jansteen en Kapellebrug geneeskundige hulp te hebben verleend en geneesmiddelen aan zieken te hebben voorgeschreven en toegediend, zonder daartoe bevoegd te zijn, als niet voorkomende op de lijst der bevoegd erkende geneeskunstoefenaren dezer provincie, van welk feit de beklaagde bij vonnis der regtbank van 20 april jl. werd vrijgesproken.

De prokureur generaal rekwireerde dat het hof het hooger beroep moge ontvankelijk verklaren en met vernietiging van het vonnis a quo, den beklaagde schuldig verklaren aan het hem ten laste gelegde feit, met veroordeeling tot eene geldboete van f 25 en in de kosten.

De uitspraak is bepaald op a. s maandag.

Gemengde berigten.

De eigenaar van het paard Macaroni, dat op de Derbywedrennen te Epsom den eersten prijs behaalde, heeft niet minder dan 85.000 p. st. met weddingschappen gewonnen. De prins van Wallis verloor 20 p. st., doch de prins van Oranje 3000 p. st.

— Men meldt uit Spanje dat de omstreken van Cuerva (provincie Toledo) geheel met sprinkhanen bedekt zijn. Men heeft een duizendtal personen met de uitroeijing belast, doch vruchteloos. Nu is er sprake om, daar de bewoners des lands daartoe onvoldoende blijken te zijn, de hulp der troepen in te roepen.

— Op de tentoonstelling van honden te Londen zijn exemplaren van 500 p. st. en 1000 p. st., en ook enkele waarvoor men 1500 p. st. (f 18,000) vraagt. Deze liggen op zacht fluweelen kussens, satijnen bedjes en zelfs onder groote glazen stolpen. De toegangsprijs voor de tentoonstelling is 5 shillings.

— Te Perpignan heeft zich het volgende zonderling geval ten opzigte van de verkiezingen voorgedaan. De kandidaat, de heer I. Pereire, had 200 kerk-schilderijen doen vervaardigen, waarvan hij een aan ieder der kerken van het kiesdistrikt zond. Toen de bisschop dit echter vernam, beval hij dadelijk aan al de priesters de schilderijen onverwijld terug te geven, daar zij afkomstig zijn van iemand die ter helle gedoemd is.

— Te Napels is in het muzikaal archief van den heer Courtreau een kostbare portefeuille gevonden, waarin zich een opera van Donizetti bevindt, Maria Stuarda getiteld. Men onderstelt dat de bourbonsche policie in der tijd de opvoering er van heeft verboden en dat Donizetti toen zijn werk in die bibliotheek zal hebben geplaatst.

— Uit Konstantinopel wordt gemeld dat eene petitie aan den sultan is gezonden, waarbij de vergunning wordt gevraagd *om zich te mogen doen fotografieren, hetgeen de* koran verbiedt. Zij is door 24000 personen onderteekend.

— In de vorige week is te Rochefort een schip van stapel geloopen, waarmede men onder water kan varen. Het is uitgevonden door den kapitein ter zee Bourgevis.

— Uit Stokholm *wordt geschreven, dat de* koninklijke familie dezer dagen een openlijk blijk gegeven heeft van hare sympathie voor den poolschen opstand. Eenige zweedsche dames, aan wier hoofd zich de bekende romanschrijfster Frederika Bremer gesteld had, hebben namelijk een koncert van gewijde of kerkelijke muziek georganiseerd, waarvan de opbrengst bestemd was om te worden toegezonden aan een der poolsche komités tot verpleging van gekwetste *insurgenten, en nadat zij hare rekening en verant*woording door middel der dagbladen bekend gemaakt hadden, hebben de koning, de koningin-weduwe, prins Oscar en prinses Eugenie, ten einde het batig saldo te verhoogen, aan de bevorderaarsters van het koncert aanzienlijke *giften* doen toekomen.

Verkoopingen en aanbestedingen.

De provinciale tollen in het voormalig 5de distrikt dezer provincie zijn zaturdag te Axel gemijnd: die van Neuzen op Axel voor: bij Neuzen f 1120, te Spui f 400, bij Axel f 470; die van Hulst naar Walsoorden: te Rustwat f 1170, te Kuitaart f 900, te Walsoorden f 920.

Gemeenteraad van Vlissingen.

Zitting van 27 mei.

Voorzitter de heer Callenfels. — Afwezig de heeren Schmidt, van der Os en Thierens.

De notulen der vorige zitting zijn gelezen en goedgekeurd.

Voor kennisgeving wordt aangenomen de mededeeling *des voorzitters dat er schriftelijk berigt van den heer Schmidt* is ingekomen dat hij door uitlandigheid verhinderd is deze vergadering bij te wonen.

De voorzitter deelt mede dat de heer A. van Imschoot te Ostende, zijn voorstel betrekkelijk den oesterput voor het oogenblik heeft ingetrokken, zoo dat de beslissing daaromtrent van de agenda der werkzaamheden vervallen is. — De in het fransch geschreven brief van den heer van Imschoot wordt voorgelezen en voor kennisgeving aangenomen.

Wordt overgelegd eene voordragt van hulponderwijzers voor de vakature op de school van den heer Puijpe. Daarop zijn geplaatst de heeren G. J. Tamson, hulponderwijzer te Middelburg, en Streefkerk. De laatste, wiens voornamen en *woonplaats onbekend zijn, heeft zijne stukken echter reeds* teruggevraagd.

Tot de dadelijke benoeming overgaande, waarbij de heeren van Uije Pieterse en Hector met den voorzitter het stembureau uitmaken, is de heer G. J. Tamson met algemeene stemmen benoemd.

De voorzitter legt over de begrooting voor 1863 en de rekening van 1862 van den rijweg van Vlissingen—Koudekerke, welke bij de leden *zullen worden rondgezonden.*

Dit geschiedt mede met de rekening van 1862 van den weg van Middelburg — Vlissingen.

Wordt overgegaan tot de benoeming van een stembureau voor de verkiezing van leden van den gemeenteraad in dit *jaar. Tot leden zijn benoemd de heeren de Groof en Pot,* beide met 11 stemmen, en tot plaatsvervangers de heeren de Kruijff met 9 en Mestdagh met 10 stemmen.

De heer Mestdagh herinnert den voorzitter dat hij bij de aanbesteding der basculebrug het dagelijksch bestuur heeft opmerkzaam gemaakt op het gevaar dat er bij het ophalen der brug bestaat, bij gemis van eene geschikte afsluiting. Hij vestigt daarop weder de aandacht en zou eene afsluiting *door eene ketting zeer doeltreffend achten, omdat er, vooral* des avonds, veel gevaar bestaat om in het water te loopen zoo als bij de vorige brug ook meermalen is geheurd.

De voorzitter zegt namens het dagelijksch bestuur een onderzoek toe en sluit de vergadering.

BUITENLAND.

Algemeen overzigt.

Er zijn wederom berigten uit Mexiko ontvangen, doch de tijding der inneming van Puebla, welke der fransche regering bij de verkiezingen zoo goed te stade zou zijn gekomen, is niet aangebragt. Integendeel loopen er sombere geruchten *dat de belegeraars een paar malen storm hebben geloo*pen, doch met groot verlies zijn teruggeslagen. Die geruchten mogen overdreven zijn, de fransche Moniteur moge ook thans weer melden dat de belegering langzaam maar zeker wordt voortgezet, volgens mededeelingen uit Parijs ondervindt het *fransche* leger voor Puebla een geduchten tegenstand en zijn weder een aantal regementen aangewezen om het expeditie-leger in Mexiko te gaan versterken.

Omtrent den stand der *onderhandelingen in de poolsche* kwestie wordt gemeld dat Oostenrijk, Engeland en Frankrijk thans eindelijk na vele gedachtenwisselingen tot eenstemmigheid zijn geraakt omtrent de voorstellen, welke aan het russische hof zullen gezonden worden. In welken zin deze voorstellen zullen vervat zijn is nog niet duidelijk.

Het schijnt dat de heer Mason, gevolmagtigde der gekonfedereerden in Amerika, te Parijs werkelijk verschillende *konferentiën heeft gehad met den heer* Drouyn de Lhuys, om zoo mogelijk eene interventie in de amerikaansche aangelegenheden uit te lokken. Dit wordt te meer waarschijnlijk daar het engelsch parlementslid Roebuck aan het lagerhuis heeft kennis gegeven dat hij een voorstel wenschte te *doen tot opstelling van een adres aan de koningin, om aan* te dringen op het openen van onderhandelingen tot eene erkenning van het goevernement te Richmond.

Het engelsch braziliaansch konflikt, waaromtrent wij in der tijd bijzonderheden mededeelden, heeft geleid tot het afbreken van alle diplomatieke betrekkingen. Op de weigering van Engeland om aan de regtmatigheid van Brazilie's eischen te voldoen, heeft de ambassadeur dezer laatste mo*gendheid, volgens The daily news, zijne pas gevraagd en* ontvangen.

Volgens het dagblad van Koppenhagen Berlingske politiske og Avertissements-Tidende, worden de onderhandelingen omtrent de grieksche kroon met vrucht voortgezet en ziet men de aanneming *door* prins Wilhelm spoedig te gemoet. Volgens eene andere mededeeling zou de civiele lijst van den aanstaanden koning op ongeveer 600.000 gulden gesteld *zijn, terwijl de Ionische eilanden hem twee kasteelen zouden* afstaan, waarvan de jaarlijksche opbrengst ongeveer 70.000 gulden bedraagt. Dat overigens een geregeld bestuur voor de grieksche natie zeer wenschelijk moet geacht worden blijkt uit de bedreiging der fransche en engelsche gezanten *te Athene om een bezettingsleger van hunne goevernemen*ten te zullen verzoeken, als de voorloopige regering er niet in slaagt eenigzins de orde te handhaven.

Mexiko.

Volgens berigten van mexikaansche *zijde, loopende tot* 21 april, hadden de fransche troepen geene voordeelen behaald bij de belegering van Puebla en waren zij in een paar min belangrijke ontmoetingen door de belegerden teruggeslagen. Volgens deze mexikaansche mededeelingen was het leger *van den generaal Comonfort sedert 16 april* afgesneden van de vesting en berustten de rapporten van dezen mexikaanschen bevelhebber aan de regering te Mexiko op waarnemingen, welke van eene hoogte op grooten afstand van Puebla waren bewerkstelligd. Men kon daarbij slechts afgaan op het geluid van een min of meer hevig kanonvuur, op den gloed van in brand geschotene gebouwen en op signalen van den toren der hoofdkerk. De laatste depeche van *den generaal Comonfort,* van 21 april, bevat het berigt dat de generaal Forey na de bemagtiging van het fort St. Xavier en de omgelegene huizen geen terrein meer bezet had.

Volgens een rapport van den generaal Ortega had de bezetting van Puebla tot 9 april 25,000 kanonschoten gelost en 400,000 geweerpatronen verbruikt.

Overigens bevatten deze mededeelingen der mexikaansche generaals weinig belangrijks. Wij willen alleen nog het *volgende gedeelte* van een rapport des opperbevelhebbers in Puebla mededeelen:

„*De* vice-konsuls van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en van Pruissen zijn uit het fransche kamp teruggekeerd. Zij bragten mij het berigt dat de fransche opper*bevelhebber geweigerd had om de door mij, in naam der* humaniteit en beschaving verleende vergunning aan alle vrouwen, kinderen en weerlooze huisgezinnen om de belegerde plaats te verlaten, met zijne goedkeuring te bekrachtigen. De fransche generaal schijnt te onderstellen dat de *angst dier weerlooze bevolking de bezetting tot overgave* zal doen besluiten. Mogt dit het geval wezen dan bedriegt hij zich zeer, want het leger waarover ik het bevel voer en ik zelf in de *eerste plaats zijn* onwrikbaar besloten om de stad blok voor blok en gebouw voor gebouw te verdedigen tot dat alles in ruïne zal zijn geschoten."

De fransche Moniteur bevatte gisteren het berigt dat de rapporten van den generaal Forey, loopende tot 19 april, *meldden dat de belegering van Puebla met kracht en voor*zigtigheid werd voortgezet en de belegeraars telkens weder in het bezit kwamen van blokken huizen, waarvan bijna elk tot een klein fort was gemaakt welke een geregelden aanval noodzakelijk maakten. Het rapport van den generaal Forey bevatte tevens de mededeeling dat er verschillende ontmoetingen met mexikaansche troepen hadden plaats gehad, welke den marsch van konvooijen verontrustten, waarbij de *vijand steeds was teruggedreven.*

Een telegram uit Londen meldde gisteren dat de berigten uit Mexiko, door The Tasmanian aangebragt, zeer ongunstig luidden voor het fransch expeditie-leger. Twee aanvallen der franschen tegen de mexikaansche positiën waren teruggeslagen, waarbij de belegeraars 3000 man aan *dooden* en gekwetsten hadden verloren. Het telegram meldde overigens dat bijna alle gekwetsten aan hunne wonden stierven, dat de regentijd was aangevangen en dat het expeditie-leger door al de verschillende rampen als gedemoraliseerd kan worden beschouwd.

Frankrijk.

Naarmate het geruchtmakend verkiezingstijdvak ten einde loopt, spant de regering de laatste krachten in om openlijk *door cirkulaires en in het geheim door allerlei dwangmidde*len hare kandidaten te beschermen en hunne verkiezing te verzekeren. Terwijl de oppositie vooral het enorm cijfer der uitgaven aangrijpt om eenigen indruk op de bevolking te weeg te brengen, heeft de minister de Persigny de volgende cirkulaire aan de prefekten uitgevaardigd:

„Parijs, 28 mei 1863.

„Mijnheer de prefekt,

„*Voor de eerste maal*, sedert het bestaan des keizerrijks, durven de partijen, welke zich niet kunnen vereenigen met de staatsinstellingen, welke Frankrijk zich zelven heeft gegeven, deze staatsinstellingen tegenover het algemeen stemregt aanvallen. Mannen van 1815, van 1830 en van 1848, eenstemmig in dit doel, trachten op verschillende plaatsen

de goede trouw der natie te misleiden door de vrijheden welke de keizer in den laatsten tijd verleend heeft als wapenen tegen hem zelven te keeren. Als op één zelfde wachtwoord nemen zij daarbij allen de toevlugt tot de zelfde list: Daar zij de grootste werken, welke sedert tien jaren tot stand zijn gekomen niet kunnen loochenen, welke iedereen voor oogen heeft, rigten zij hunne aanvallen tegen de middelen, welke tot hunne uitvoering hebben gediend, namelijk tot de geldmiddelen des lands, hopende hierdoor, ten gevolge der weinige kennis betrekkelijk kwestiën van dergelijken aard, straffeloos logen en dwaling ingang te doen vinden.

„Hunne berekening is eenvoudig: mogten zij er in slagen om de openbare meening omtrent den staat van ons finanoiewezen in onrust te brengen, dan zouden zij te gelijker tijd het vertrouwen der natie op onze staatsinstellingen schokken, en dit is het geheime doel hunner pogingen.

„De natie zal zich echter niet laten misleiden, mijnheer de prefekt, door dergelijke leugenachtige voorstellingen. Wanneer het den keizer in den tijd van tien jaren mogelijk geweest is om Frankrijk tot zulk een trap van voorspoed te doen klimmen, is daarvan de oorzaak dat hij op bewonderenswaardige wijze onze inkomsten daartoe heeft weten dienstbaar te maken terwijl toch nationale voorspoed en goede regelen der financiën niet dan te zamen kunnen gaan.

„Om te voldoen aan de belangrijke binnenlandsche en buitenlandsche belangen is onze schuld met 87 millioen rente vermeerderd, maar de vermeerdering der openbare inkomsten bedroeg daarentegen zonder vermeerdering van belastingen 300 millioen; deze schuldenlast is overigens onbeteekenend, wanneer men in aanmerking neemt welke resultaten daardoor in het met drie departementen vergroote Frankrijk verkregen zijn.

„Dit wat onze nationale schuld betreft. Wat het budget aangaat, hetwelk niet twee miliarden bedraagt, gelijk men ten onregte gelooft — want men moet daarvan afrekken de 550 millioen, door ons aangenomen comptabiliteits-systeem slechts voor den vorm als uitgaven daarop voorkomende — het volgt in onze dagen gelijk ook altijd het geval was trapsgewijze de verhooging, welke de vermeerdering van onzen socialen rijkdom met zich brengt. Terwijl echter de julijregering het budget langzamerhand tot 500 millioenen had opgevoerd, heeft het keizerrijk dit slechts vermeerderd met 200 millioen, en dit nog wel om de groote werken tot stand te brengen, welke gij kent.

Het is dan op dit budget, op zulk eene edele wijze gebruikt, dat het keizerrijk, zonder medeberekening van het ontelbaar getal publieke werken: wegen, kerken, scholen enz., nog het middel heeft gevonden om een milliard aan den aanleg van spoorwegen te koste te leggen, en die milliard heeft voor de natie in steden en op het platte land eene vermeerdering in rijkdom van meer dan twintig milliarden opgeleverd.

„De financiële toestand van Frankrijk is derhalve even goed gegrondvest, als het resultaat der werken des keizerrijks schitterend. Dit is de waarheid; dit zal ook de fransche natie met hare goede trouw inzien, dit zal de geschiedenis ter eere des keizers aan het nageslacht vermelden.

„Ontvang enz.

„De minister van binnenlandsche zaken,
„F. DE PERSIGNY."

Om de onjuiste voorstelling van den franschen minister van binnenlandsche zaken helder in het licht te stellen, behoeven wij ons slechts te herinneren wat de fransche minister van financiën Fould, op 15 november 1861, in den Moniteur verklaarde:

„Bij eene juiste beoordeeling van de financiekwestie, is het gemakkelijk te voorzien dat wij ons weldra in zeer ernstige moeijelijkheden zullen bevinden, als wij niet een geheel ander systeem aannemen." Dat er sedert 1861 niet alleen geen ander systeem is aangenomen, maar het stelsel van uitgaven tot de uiterste konsekwentiën is doorgevoerd, is onnoodig nader uiteen te zetten.

— De heer Ernest Baroche heeft verklaard, op bepaald verzoek des keizers, van zijne kandidatuur in het departement Seine et Oise, afstand te doen.

ZEETIJDINGEN.

* Door den gezagvoerder van het barkschip *Nederland & Oranje* P. C. Rosier, is onder meer anderen gepraaid geworden: op den 22 maart het hollandsche fregatschip *Ternate*, van Batavia naar Rotterdam, op 17 gr. 37 min. zuiderbreedte en 1 gr. 40 min. westerlengte, hebbende 89 dagen reis; alles was wel aan boord.

HANDELSBERIGTEN.

Meekrapprijzen.

ROTTERDAM 1 junij. Er werd heden weinig geveild. De stemming was zeer flaauw en er was bijna geen handel.

Graanmarkten enz.

AMSTERDAM 1 junij. Tarwe en gerst prijshoudend. Raapolie op zes weken f 49¼. Lijnolie op zes weken f 46¾.

ROTTERDAM 1 junij. Tarwe, rogge, gerst en paardenboonen 10, erwten en boekweit 30, witte en bruineboonen 50 cent hooger.

AXEL 30 mei, Tarwe f 9,05 a f 9,60; Rogge f 6,55 a f 6,80; Wintergerst f 5,60 a f 5,90; Zomer dito f 5,05 a f 5,25; Haver f 3,10 a f 3,45; Paardenboonen f 5,80 a f 5,95; Duivenboonen f 6,15 a f 6,35; Groene erwten f 6,30 a f 6,55; Gele dito f 6,05 a f 6,55; Boekweit f 5,60 a f 5,90.

Coupons en losbare obligatiën.

AMSTERDAM 28 mei. Metalliek f 25,60; Napels f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,67½; Engelsche Port. f 11,70; [illegible] f 55,[illegible]; Belgische f 55,62½; Pruissische f 34,50; [illegible] Fransche coupons per fr. f —,— Hamburger Russen f 34,—; Russische in zilveren roebels f 34,75; Poolsche in fl. f —,—; Nationale metalliek f 28,10; Dollars f —,—.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 1 junij.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½	pct.	63⅜
	dito dito dito	3	„	—
	dito dito dito	4	„	—
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	147¾
België.	Certifikaten bij Rothschild	2½	„	—
Rusland.	Obligatien 1798/1816	5	„	101¼
	Certifik. Hope & co.	4	„	77¾
	Oblig. dito 1855. 6de serie	5	„	90⅝
	dito dito Leening 1860	4½	„	91⅜
	Certifikaten	6	„	—
	Aand. spoorweg		„	203½
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	75⅛
Oostenrijk.	Obligatien metalliek	5	„	64
	dito 1847/1852	2½	„	—
	dito rente Amsterdam	5	„	83¼
	dito nationale	5	„	67⅞
	Bank aktien	3	„	—
Italië.	Leening 1861	5	„	66¼
Spanje.	Obligatien (binnenlandsche)	3	„	51
	dito 3 thans	2	„	47⅛
	Amortisable schuld		„	—
Portugal.	Obligatien 1853	3	„	47⅛
	dito 1856—1862	3	„	47⅜
Griekenl.	dito (blaauwe)	5	„	30½
Vereen.Stat.	dito (1874)	5	„	65⅛
Mexiko.	dito	3	„	33⅞
Grenada.	dito afgestempeld	4¾	„	16½
Venezuela.	dito	2	„	24⅛

ADVERTENTIEN.

Middelburg 27 Mei 1863. Bevallen van een' ZOON M. E. WOLTERBEEK — VAN MARKEN.
Eenige kennisgeving.

Bevallen van eene DOCHTER J. W. WAS, Echtgenoot van
Zierikzee 30 Mei 1863. J. BAL Cz.
Eenige kennisgeving. Apotheker.

Heden werd ons ouderhart diep getroffen door het overlijden van ons geliefd jongste Zoontje, ADRIAAN PHILIPPUS, in den aanvalligen leeftijd van ruim 4 jaren.
Aardenburg, M. E. VAN DEN BROECKE.
den 30 Mei 1863. H. A. VAN DEN BROECKE,
Eenige kennisgeving. JANSSEN.

Door den Hoogen Raad zijn, op 1 Mei 1863, aan HYPPOLITE DOELMAN, Zoon van wijlen JACOBUS BERNARDUS DOELMAN en van MARIA THERESIA DE JONGHE, wonende te Westdorpe, verleend Brieven van meerderjarigverklaring, goedgekeurd bij 's Konings besluit van 19 Mei 1863, no. 67, geregistreerd 26 Mei 1863, welke hem geven al de regten bij de wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 Burgerlijk Wetboek.
KRAIJENHOFF,
Procureur voor den Hoogen Raad.

OPENBARE VERKOOPING van MEUBELEN en HUISRAAD, op de Gemeente Ritthem, op Woensdag den 3 Junij 1863; des namiddags ten drie ure, waaronder twee Kabinetten, eene Bureau, Tafels, Stoelen, twee Bedden, een Hangklok en andere Goederen.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Donderdag den 4den Junij 1863, des avonds ten 8 ure, op de Bovenzaal der Societeit DE VERGENOEGING, op de Groote Markt te Middelburg, in het openbaar bij opbod en afslag
TE KOOP AANBIEDEN:
EEN WOONHUIS EN ERF,
staande en gelegen op de Groote Markt, wijk C no. 8.
Grondbelasting f 22,61.
Voorschreven Huis is daags vóór en op den dag van verkoop te bezigtigen, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 ure, op vertoon van eene Toegangkaart, gratis te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris, waar nadere inlichtingen te bekomen zijn.

PUBLIEKE VERPACHTING
VAN EENE AANZIENLIJKE PARTIJ
POLDERLANDEN.
De RAAD VAN BESTUUR van de Nederlandsche Maatschappij tot Indijking van Op- en Aanwassen in de Ooster-Schelde, zal op Vrijdag den 5den Junij 1863, des voormiddags ten 10 ure, in de Herberg bewoond bij de Weduwe KRIJGER, te Krabbendijke, trachten te verpachten, ongeveer 800 Bunders
NIEUW INGEDIJKTE GRONDEN,
gelegen in de Gemeenten Bath, Rilland en Krabbendijke; zulks naar goedvinden van den Raad van Bestuur voornoemd, voor drie, vijf of twintig jaren, en in perceelen of combinatien van dien.
Nadere informatien te bekomen aan het Kantoor van de Maatschappij, te Bath; bij den Heer D. DRONKERS te Middelburg, en bij den Heer A. SMALLEGANGE, Notaris te Goes.

VERKOOPING op Woensdag den 10 Junij 1863, op de Groote Markt, wijk I no. 14, bij de 's Gravenstraat te Middelburg, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST, van
EEN' NETTEN INBOEDEL,
bestaande in: een Eikenhouten Kabinet, Chiffonnière, Secretaire, twee Bureaux, Cilinder- en Boekenkasjes, Uittrek-, Ronde-, Speel- en andere Tafels, Stoelen, Spiegels, Koper-, Tin-, Verlakt- en IJzerwerk, Glas en Roomkleur, Tafel- en Linnengoed, Vrouwenkleederen, twee Bedden, gemaakt Goud en Zilver, eene Pendule, Tapijten, Karpetten en veel meer andere Goederen.
Alles op Dingsdag te voren, van 10 tot 12 en van 2 tot 5 ure voor een ieder te zien.
L. C. HONDIUS,
Ondernemer van Openbare Verkoopingen,
Taxateur en Boedelschikker.

Worden TE KOOP GEVRAAGD gebruikte of nieuwe NETTEN, voor Kersen aan eene heining staande.
Opgave van lengte en prijs aan de Boekhandelaars J. C. & W. ALTORFFER, te Middelburg.

HEDEN op nieuw ontvangen beste Jannen en Witte ronde Aardappels, bijzonder blank, en ook Bruine en Witteboonen voor een civielen prijs, bij J. VAN SPARRENTAK, Korte Schuitvlotstraat, N no. 165.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN
VLISSINGEN en ROTTERDAM
vice versa.
OP VASTGESTELDE DAGEN EN UREN.
ZOMERDIENST.
Van Vlissingen MAANDAG, WOENSDAG en VRIJDAG des morgens ten 8 ure.
„ Rotterdam DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG des morgens ten 10 ure.
De Directie,
D. DRONKERS.
NB. Op Vrijdag den 5 Junij aanstaande zal de STOOMBOOT in bovengemelde dienst, in plaats van op het gewone vaste uur (zijnde des morgens ten 8 ure), en ter zake eener enkele gelegenheid van bijzonderen aard, des morgens ten 10 ure van Vlissingen afvaren.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in Junij.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dingsdag	2	's morg.	11.30	Dingsdag	2	's morg.	7 ure.
Donderdag	4	„	6 ure.	Woensdag	3	„	8.30
Vrijdag	5	„	6	Vrijdag	5	„	10.30
Zaturdag	6	„	6	Zaturdag	6	„	10.30
Zondag	7	„	6	Zondag	7	„	10.30
Maandag	8	„	5	Maandag	8	„	10.30
Dingsdag	9	„	5	Dingsdag	9	's midd.	12
Donderdag	11	„	7.30	Woensdag	10	„	12

4 EN 4½ PCTS. HYPOTHEEK-OBLIGATIEN.
RENTEBETALING.
Het BESTUUR der Nederlandsche Hypotheekbank berigt, dat de Coupons van hare Schuldbrieven vervallende 1 JUNIJ 1863, betaald zullen worden op Maandag 1 Junij aanstaande en volgende werkdagen, te
AMSTERDAM, ten Kantore van de Ontvang- en Betaalkas;
ALKMAAR, „ „ Heeren DE LANGE & DE MORAAZ;
ARNHEM, „ „ „ E. C. ENGELBERTS & Co.;
ASSEN, „ „ den Heer E. A. SMIDT;
DORDRECHT, „ „ Heeren STOOP & RENS;
'S GRAVENHAGE, „ „ „ SCHEURLEER & ZONEN;
GRONINGEN, „ „ „ MESDAG & ZONEN;
HAARLEM, „ „ „ WESTERKAPPEL & HOOFD;
'S HERTOGENBOSCH, „ „ den Heer F. VAN LANSCHOT;
LEEUWARDEN, „ „ „ A. GRATAMA;
LEYDEN, „ „ Heeren LERWIJN & EIGEMAN;
MIDDELBURG, „ „ den Heer M. A. 't GILDE;
ROTTERDAM, „ „ Heeren JAN HAVELAAR & ZOON;
UTRECHT, „ „ „ A. OORTMAN & ZOON;
ZWOLLE, „ „ „ A. VAN DEVENTER & ZONEN.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

Bijvoegsel van de Middelburgsche courant. Dingsdag 2 Junij 1863. No. 66.

De gedeputeerde staten van Zeeland doen te weten:

Dat door hen in de vergadering van heden, volgens art. 84 der wet van 4 juli [illegible]0 (Staatsblad no. 37) is gesloten de lijst der 55 ingezetenen dezer provincie die in 's rijks directe belastingen, zoo in hoofdsom als in rijks opcenten, het hoogst zijn aangeslagen, zoo als die lijst hierachter volgt.

Middelburg, den 28 mei 1863.

De gedeputeerde staten voornoemd,
B E C I U S, loco voorzitter.
S. VAN DER SWALME, griffier.

L IJ S T der 55 hoogst aangeslagenen in 's rijks directe belastingen in de Provincie Zeeland.

De bevolking der provincie, volgens de laatst gehouden volkstelling, bedraagt 166,112 inwoners.

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Adriaan Tak, geboren te Middelburg, 20 april 1805, wonende te Middelburg.	Aagtekerke	21,29			
	Arnemuiden	450,41			
	Baarland	2,30			
	Domburg	3,53			
	Driewegen	3,64			
	Ellewoutsdijk	96,10			
	Goes	102,60			
	Grijpskerke	41,27			
	's Heer Abtskerke	29,45			
	's Heer Arendskerke	189,07			
	Heinkenszand	8,06			
	Hoedekenskerke	10,46			
	Koudekerke	50,48¼			
	Kruiningen	15,92			
	Middelburg	886,72½	390,72		
	Nieuw- en St. Joosl.	194,98			
	Nisse	10,47			
	Oostkapelle	69,36			
	Oudelande	12,—			
	Ovezande	111,02			
	Poortvliet	55,15½			
	Schore	4,47			
	Seroosk. (Walch.)	264,—½			
	St. Annaland	18,74			
	St. Laurens	190,39	25,49		
	Steenbergen	237,15			
	Vrouwepolder	50,54			
	Yerseke	9,63			
		2639,22	416,21	—	3055,43
Mr. Willem Cornelis Mary de [illegible] 's Gravenhage, 5 mei 181[illegible], wonende te Oostkapelle.	Aagtekerke	61,36			
	Duivendijke	4,49			
	Ellemeet	25,01			
	Grijpskerke	62,04			
	Kerkwerve	42,73			
	Middelburg	8,10	102,66		
	Nieuwerkerk	145,70			
	Noordwelle	2,87			
	Oosterland	40,86			
	Oostkapelle	333,38	717,07		
	Ouwerkerk	146,90			
	Poortvliet	25,57½			
	Seroosk. (Walch.)	135,15½			
	St. Annaland.	239,18½			
	St. Laurens	2,07			
	St. Maartensdijk	672,66			
	Vrouwepolder	124,38			
	Zierikzee	47,71½			
		2120,07	819,73	—	2939,80
[illegible] Cornelis van der Lek de [illegible], geb. te Stavenisse, 18 [illegible] 1811, wonende te Zierikzee.	Duivendijke	11,81			
	Ellemeet	10,79			
	Kerkwerve	64,53			
	Nieuwerkerk	326,37			
	Noordgouwe	184,43	68,10		
	Oosterland	76,57			
	Ouwerkerk	84,30			
	Poortvliet	47,49½			
	Renesse	4,28			
	Scharrenisse	41,26			
	St. Maartensdijk	13,60			
	St. Annaland	46,51½			
	Stavenisse	1098,85		58,88	
	Zierikzee	286,24½	360,72	109,95	
	Zonnemaire	21,65			
		2167,64½	428,82	168,83	2765,29½
[illegible] wonende te Domburg.	Aagtekerke	84,98			
	[illegible]	46,24			
	Domburg	489,75	229,10½		
	Driewegen	7,92			
	Ellewoutsdijk	4,62			
	Goes	81,83			
	's Heer Abtskerke	122,90			
	's Heer Arendskerke	370,07			
	's Heerenhoek	310,81			
	Hoedekenskerke	143,40			
	[illegible]	5,70			
	[illegible]	5,68			
	Middelburg	160,24	226,02		
	[illegible]	[illegible]			
	Poortvliet	[illegible]			
	St. [illegible]	[illegible]			
	Westkapelle	78,02			
	Wolphaartsdijk	239,17			
	Zoutelande	6,61			
		2203,10½	455,12½	—	2658,23

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Mr. Jean François Bijleveld van Serooskerke, geboren te Middelburg, 8 november 1794, wonende te Middelburg.	Aagtekerke	8,72			
	Borssele	6,13			
	Driewegen	1,13			
	Ellewoutsdijk	4,68			
	's Heer Abtskerke	6,13			
	's Heer Arendskerke	18,25			
	's Heerenhoek	1,89			
	Heinkenszand	5,85			
	Kapelle	8,57			
	Kloetinge	9,92			
	Krabbendijke	943,98			
	Kruiningen	84,70			
	Middelburg	259,78½	581,94		
	Ovezande	171,69			
	Rilland	8,64			
	Schore	181,50			
	Seroosk. (Walch.)	32,95			
	St. Laurens	13,92			
	Vrouwepolder	143,16			
	Wemeldinge	9,57			
	Yerseke	8,67			
		1879,83½	581,94	—	2461,77½
Willem Seydlitz, geboren te Vilvoorden, 1 december 1781, wonende te Hulst. Heeft de hoedanigheid van Nederlander behouden, krachtens art. 1 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1839 (staatsblad no. 39).	Axel	597,10			
	Boschkapelle	13,45			
	Clinge	107,41			
	Graauw	892,24	4,40½		
	Hengstdijk	8,55			
	Hoek	7,16			
	Hontenisse	19,91		58,88	
	Hulst	166,66	252,67	1,92	
	Koewacht	78,77			
	Neuzen	2,04			
	Sas van Gent	84,73			
	St. Jansteen	206,47			
	Stoppeldijk	460,42			
	Westdorpe	20,30			
		2110,21	257,07½	60,80	2428,08½
Jhr. Pieter Damas van Citters, geboren te Goes, 14 april 1802, wonende te Middelburg.	Arnemuiden	237,26			
	Baarland	138,58			
	Ellewoutsdijk	39,47½			
	's Gravenpolder	5,90			
	Grijpskerke	183,59½			
	's Heer Arendskerke	1,59			
	Middelburg	171,51	375,90		
	Kapelle	18,30	89,69		
	Oostkapelle	90,85			
	Oudelande	86,57			
	St. Laurens	229,35			
	Vrouwepolder	23,35			
	Wissekerke	799,85			
		1925,68	465,59	—	2391,27
Johannes Franciscus Bonte, geboren te IJzendijke, 11 maart 1793, wonende te Oostburg.	Borssele	338,48			
	Cadzand	192,84			
	'sHeer Arendskerke	227,83			
	Hoofdplaat	187,04	78,29	5,76	
	Oostburg	48,79	102,36		
	Ovezande	128,27			
	Schoondijke	82,69			
	St. Kruis	636,05			
	Zuidzande	85,66			
		1822,65	180,65	5,76	2009,06
Jhr. Willem Reinbrand Boddaert, geboren te Middelburg, 19 maart 1812, wonende te Middelburg.	Aagtekerke.	11,48			
	Colijnsplaat	277,23			
	Goes	59,85			
	's Heer Abtskerke	11,47			
	Kats	47,83			
	Middelburg.	157,—½	388,21	121,60	
	Oostkapelle	157,96	84,62½		
	Rilland	332,36			
	Wemeldinge	9,04			
	Yerseke	207,51			
		1271,78½	472,83½	121,60	1866,17
Dr. Aarnout Marinus Snouck Hurgronje, geboren te Middelburg, 27 november 1810, wonende te Middelburg.	Aagtekerke	55,40			
	Arnemuiden	28,96			
	Biggekerke	89,25			
	Domburg	125,04			
	Groede	95,66	20,18		
	Meliskerke	172,08			
	Middelburg	101,71	363,96		
	Ovezande	13,70			
	Schoondijke	211,90			
	Wissenkerke	419,44			
	IJzendijke	113,16			
		1426,30	384,14	—	1810,44

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Jhr. mr. Jaques Phoenix-Boddaert, geboren te Middelburg, 1 april 1811, wonende te Middelburg.	's Heer Arendskerke	368,43			
	Middelburg	122,32	489,54		
	Oostkapelle	491,35	94,44		
	St. Laurens	—,75			
	Vrouwepolder	150,48½			
		1128,79½	583,98	—	1712,77½
Hendrik van Gorsel Jz., geboren te Tholen, 25 junij 1809, wonende te Tholen.	Oud-Vossemeer	169,73½			
	Poortvliet	25,19			
	Rilland	588,59			
	Tholen	616,05½	107,79	72,96	
	Yerseke	7,11			
		1401,68	107,79	72,96	1582,43
Jacobus van Damme, geboren te Kloetinge, 24 april 1796, wonende te Kloetinge.	's Heer Abtskerke	13,81			
	's Heer Arendskerke	11,33			
	Kloetinge	245,47	48,62½		
	Wolphaartsdijk	1152,73	55,39		
		1428,34	104,01½	—	1527,35½
Mr. Adrianus Marinus Becius, geboren te Middelburg, 6 november 1801, wonende te Middelburg.	Borssele	285,06			
	Cadzand	9,97			
	Groede	81,12			
	's Heer Abtskerke	9,52			
	's Heer Arendskerke	185,43			
	's Heerenhoek	2,26			
	Heinkenszand	84,46			
	Koudekerke	86,69			
	Middelburg	45,14	344,24		
	Nisse	36,81			
	Oost- en West Soub.	128,62½	113,82		
	Retranchement	7,15½			
	Schoondijke	57,69			
	St. Kruis	23,58			
	Waterlandkerkje	16,72½			
	Zuidzande	32,64½			
		1042,79	458,06	—	1500,85
Johan Cornelis Hennequin, geboren te Sluis, 24 julij 1787, wonende te Sluis.	Aardenburg	86,22			
	Cadzand	16,85½			
	Eede	10,02			
	Heille	375,93			
	Retranchement	169,72½			
	Schoondijke	152,10			
	St. Anna ter Muiden	5,66			
	St. Kruis	7,12			
	Sluis	178,03	68,85½	6,40	
	Waterlandkerkje	65,26½			
	Yzendijke	306,53			
	Zuidzande	84,48			
		1410,59½	68,85½	6,40	1485,85
Jan Lodewijk Stern, geboren te Sluis, 9 januarij 1792, wonende te Sluis.	Aardenburg	380,62			
	Groede	3,55			
	Heille	247,95			
	Sluis	46,49	203,82		
	St. Anna ter Muiden	18,18½	62,45		
	St. Kruis	383,27			
	Waterlandkerkje	30,10			
	Yzendijke	113,59			
		1218,75½	266,27	—	1485,02½
Abraham Johannes van den Broecke, geboren te Middelburg, 30 augustus 1811, wonende te Middelburg.	Aagtekerke	142,24	78,62½		
	Domburg	3,03			
	Goes	107,03			
	Grijpskerke	1,92			
	's Heer Arendskerke	6,66			
	Meliskerke	16,88			
	Middelburg	86,27½	257,40		
	Oostkapelle	204,01			
	Westkapelle	9,10			
	Zoutelande	498,14			
		1080,25½	336,02½	—	1366,28
Jacobus Pieter Kakebeeke, geboren te Goes, 29 maart 1811, wonende te Goes.	Goes	42,85	222,91		
	's Heer Arendskerke	256,87			
	Kapelle	6,77½			
	Ovezande	7,43			
	Wolphaartsdijk	284,—			
	Wissekerke	526,84			
	Yerseke	12,90			
		1129,66½	222,91	—	1352,57½
Mr. Pieter Johannes van Voorst Vader, geboren te Wissekerke, 22 junij 1805, wonende te Goes.	Goes	111,45	226,26		
	's Gravenpolder	7,27			
	's Heer Abtskerke	9,09			
	's Heer Arendskerke	87,63			
	Kloetinge	152,89	43,56		
	Kortgeen	314,87			
	Nieuw- en St. Joosl.	195,26			
	Nisse	2,45			
	Ovezande	—,92			
	Wissekerke	249,09			
		1080,52	269,82		1350,34
Pieter Daane Cz., geboren te St. Philipsland, 11 april 1778, wonende te Tholen.	Poortvliet	1062,10			
	Scherpenisse	51,21			
	St. Maartensdijk	10,89			
	Tholen	83,26	64,24		
		1207,47	64,24	—	1271,71

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Jhr. mr. Samuel Schnurbeque Boeije, geboren te Zierikzee, 9 april 1803, wonende te Middelburg.	Domburg	6,94	15,61		
	Duivendijke	7,84			
	Ellemeet	4,40			
	Grijpskerke	35,29			
	Haamstede	5,64			
	Kerkwerve	62,45			
	Kortgeen	317,13			
	Middelburg	98,08½	310,80		
	Nieuwerkerk	36,81			
	Oostkapelle	61,86	79,69		
	Serooskerke (Walch.)	2,45½			
	St. Laurens	84,20			
	Zierikzee	60,06			
	Zonnemaire	45,82			
		828,98	406,10	—	1235,08
Jacobus Hendrik Lodewijk Vader, geboren te Wissekerke, 27 januarij 1810, wonende te Wissekerke.	Arnemuiden	166,66			
	Colijnsplaat	3,75			
	Nieuw- en St. Joosl.	31,98			
	Wissekerke	747,09	198,57	61,71	
		949,48	198,57	61,71	1209,76
Leendert Abraham Paardekooper, geboren te Tholen, 17 junij 1796, wonende te Colijnsplaat.	Colijnsplaat	449,96	195,22		
	Cats	3,13			
	Wissekerke	286,86			
	Wolphaartsdijk	274,52			
		1014,48	195,22	—	1209,70
Jan Francies Vercauteren, geboren te Kieldrecht, 23 december 1792, wonende te Hulst. Heeft de hoedanigheid van Nederlander behouden, krachtens art. 1 van het koninklijk besluit van 24 augustus 1839 (staatsblad no. 39).	Clinge	1015,93	20,27		
	Hulst	41,24	50,77		
	St. Jansteen	46,09			
	Stoppeldijk	16,99			
		1120,25	71,04	—	1191,29
Johan Willem Vader, geboren te Kortgeen, 27 November 1806, wonende te Kortgeen.	's Heerenhoek	[illegible]			
	Kattendijke	[illegible]			
	Kortgeen	[illegible]	191,52	18,56	
	Wissekerke	800,82			
	Ovezande	300,24			
		[illegible]	191,52	18,56	1181,55
Johannes Fransen van de Putte, geboren te Middelburg, 26 december 1798, wonende te Goes.	Goes	80,90	230,16	138,24	
	's Heer Abtskerke	10,03			
	's Heer Arendskerke	234,98	48,81½		
	Heinkenszand	22,27			
	Hoedekenskerke	[illegible]			
	Kapelle	[illegible]			
	Kattendijke	[illegible]			
	Kloetinge	[illegible]			
	[illegible]	[illegible]		144,64	
	Wemeldinge	92,95			
	Yerseke	106,37			
		614,79½	278,97½	282,88	1176,65
Jhr. Charles de Maere, geboren te St. Nicolaas, 5 december 1802, wonende te Axel, genaturaliseerd den 17 december 1839.	Axel	777,22	134,49½		
	Boschkapelle	82,45			
	St. Jan Steen	114,79			
		974,46	134,49½		1108,95½
Mr. Frederik van Deinse, geboren te Middelburg, 30 november 1794, wonende te Hulst.	Axel	9,49			
	Boschkapelle	[illegible]			
	Clinge	118,95			
	Graauw	14,85			
	's Heer Abtskerke	14,48			
	Hengstdijk	150,26			
	Hontenisse	104,86			
	Hulst	135,18	191,18½	84,85	
	Koewacht	16,60			
	Ossenisse	69,48			
	St. Jansteen	145,19			
	Stoppeldijk	52,59			
	Zuiddorpe	8,48			
		829,13	191,18½	84,85	1105,16½
Jean François Fak Brouwer, geboren te Middelburg 19 julij 1805, wonende te Middelburg.	Arnemuiden	42,69			
	Grijpskerke	5,01			
	Koudekerke	227,52			
	Middelburg	155,77	197,92	195,84	
	Serooskerke (Walch.)	136,88			
	St. Laurens	137,15½			
		705,02½	197,92	195,84	1098,78½
Gerard Jacob Sprenger, geboren te Middelburg, 24 october 1807, wonende te Middelburg.	Domburg	11,26			
	Middelburg	68,23½	216,42	181,63	
	N. en St. Joosland	221,23			
	Wissekerke	388,39			
		[illegible]	216,42	181,63	1082,16½
Jhr. Willem Dignus de Jonge, geboren te Zierikzee, 8 october 1795, wonende te Zierikzee.	Duivendijke	[illegible]			
	Elkerzee	[illegible]			
	Kerkwerve	11,69			
	Nieuwerkerk	221,50	77,88		
	Noordgouwe	81,50			
	Oosterland	33,48			
	Ouwerkerk	175,02			
	Zierikzee	[illegible]	275,40	87,12	
		[illegible]	353,28	87,12	1072,91½
Iman Gualterus Jacob van den Bosch, geboren te Rotterdam, 29 october 1799 wonende te Kattendijke.	Kapelle	[illegible]			
	Kattendijke	[illegible]	188,01	106,24	
	Kloetinge	[illegible]			
	Wolphaartsdijk	[illegible]			
		[illegible]	188,01	106,24	1058,25

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Mr. Pieter Hendrik Saaymans Vader, geboren te Zierikzee, 17 julij 1799, wonende te Goes.	's Gravenpolder	86,56			
	Goes	31,68	173,70		
	Kapelle	4,22½	226,48		
	Kortgeen	305,83			
	Kruiningen	220,34			
	Schore	14,23			
	Yerseke	16,08			
		628,74½	400,18	—	1028,92½
Jhr. mr. Louis Willelmus Adrianus [illegible] Boeije, geboren te Zierikzee, 20 junij [illegible], wonende te Middelburg.	Domburg	2,92	17,91½		
	Middelburg	79,09	212,88		
	Nieuwerkerk	496,50			
	Noordgouwe	12,04			
	Oosterland	14,78			
	St. Laurens	10,45			
	Zierikzee	99,47			
		715,20	230,79½	—	945,99½
Servaas Tak, geboren te Middelburg, 16 februarij 1801, wonende te Middelburg.	Middelburg	61,52	116,82		
	Wissekerke	761,82			
		823,34	116,82	—	940,16
Jhr. mr. Johan van Reigersberg Versluys, geboren te Middelburg, 15 junij 1801, wonende te Middelburg.	Borssele	398,56			
	Driewegen	25,79			
	Domburg	13,17	41,68		
	's Heer Abtskerke	11,02			
	Middelburg	129,63	318,54		
		578,17	360,22	—	938,39
Jhr. mr. Anthonij Pieter van Doorn, geboren te Vlissingen, [illegible], wonende te Middelburg.	Cadzand	19,29			
	Grijpskerke	8,86			
	Koudekerke	264,98	43,28½		
	Middelburg	114,74½	221,86		
	Nieuwvliet	11,66			
	Oost- en West-Souburg	181,22½			
	Retranchement	34,36½			
	Sluis	19,75½			
	Vlissingen	16,88			
	Zuidzande	50,94½			
		668,15½	265,14½	—	933,30
Jan Trimpe, geboren te Rilland, 6 november [illegible], wonende te Kloetinge.	Baarland	8,66			
	's Heer Abtskerke	36,56			
	's Heer Arendskerke	6,19			
	Hoedekenskerke	12,72			
	Kapelle	20,91			
	Kattendijke	5,46			
	Kloetinge	723,59	57,89	48,24	
	Schore	28,12			
	Yerseke	1,28			
		833,44	57,89	48,24	933,07
Hendrik Jan [illegible], geboren te A[illegible] [illegible] 1798, wonende te Wissekerke.	's Gravenpolder	3,81			
	's Heer Abtskerke	14,66			
	's Heerenhoek	49,66			
	Kats	42,64			
	Nisse	8,62			
	Wissekerke	595,06	175,97	16,64	
	Wolphaartsdijk	18,48			
		725,83	175,97	16,64	918,44
Adriaan Stephanus van der Loeff, geboren te Fort Bath, 11 januarij 1808, wonende te Wissekerke.	Kats	200,25			
	Kortgeen	40,47			
	Kruiningen	82,14			
	Middelburg	75,78½	54,24		
	Wissekerke	303,90	112,22½		
	Yerseke	44,26			
		746,80½	166,46½	—	[illegible]
Abraham Johannes [illegible], geboren te Zuidzande, 14 februarij [illegible], wonende te Zuidzande.	Cadzand	11,84			
	Groede	137,88			
	Schoondijke	112,28			
	Zuidzande	585,15½	56,85		
		847,15½	56,85	—	[illegible]
[illegible]	Driewegen	1,12			
	Goes	55,50	126,10	45,95	
	Kloetinge	10,29			
	Krabbendijke	470,53			
	Kruiningen	27,60			
	Rilland	9,74			
	Schore	23,07			
	Waarde	123,85			
	Yerseke	5,27			
		724,97	126,10	45,95	897,02
[illegible] Johannes Franciscus [illegible] Guillelmus [illegible], geboren te 's Hertogenbosch(?) [illegible] december 1807, wonende te [illegible].	Axel	33,29			
	Clinge	32,28			
	Graauw	57,99			
	Hontenisse	357,62	88,98		
	Hulst	37,42	135,18½	34,56	
	St. Jansteen	96,58			
	Stoppeldijk	39,76			
		[illegible]	224,06½	34,56	893,51½
Henri Boogaert(?), geboren te Koudekerke, [illegible] october 18[illegible], wonende te Koudekerke.	Koudekerke	132,88½	273,31		
	Serooskerke (Walch.)	187,88½			
	St. Laurens	73,68			
	Vrouwepolder	210,54			
		604,44	273,31		877,75
Johannes Cornelis Kakebeeke(?), geboren te Goes, 30 november [illegible], wonende te Goes.	Goes	64,04	271,67	[illegible]	
	's Heer Abtskerke	1,87			
	's Heer Arendskerke	381,26	[illegible]	42,28	
	's Heerenhoek	[illegible]			
	Wolphaartsdijk	[illegible]			
		[illegible]	[illegible]	[illegible]	895,19

NAAM, VOORNAAM, PLAATS EN DAGTEEKENING DER GEBOORTE EN WOONPLAATS.	TE:	AANGESLAGEN in de grondbelasting voor:	in het personeel voor:	in het patent voor:	Totaal der aanslagen.
		Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.	Gl. Ct.
Jan Jacob Iman Sprenger, geb. te Middelburg, 23 oktober 1817, wonende te Middelburg.	Domburg	78,—	29,95		
	Meliskerke	212,69			
	Middelburg	86,04½	327,60	101,12	
	Westkapelle	3,18			
	Zoutelande	5,12			
		385,03½	357,55	101,12	843,70½
Jhr. François Charles de Casembroot, geboren te Tholen, 9 mei 1818, wonende te Tholen.	Kortgeen	38,66			
	Oud-Vossemeer	221,40½			
	Poortvliet	5,85½			
	Rilland	147,84			
	St. Annaland	158,68			
	St. Maartensdijk	49,49			
	Tholen	47,23½	110,88	33,28	
	Wissekerke	26,48			
		695,64½	110,88	33,28	839,75½
Mr. Willem Phoenix Vis, geboren te Middelburg, 12 december 1818, wonende te Middelburg.	Grijpskerke	256,76	125,23		
	Middelburg	17,73	406,98		
	Oostkapelle	31,27			
		305,76	532,21	—	837,97
Mr. Cornelis van Citters, geboren te Heinkenszand, 11 october 1826, wonende te Heinkenszand.	's Heer Abtskerke	59,26			
	's Heer Arendskerke	10,86			
	's Heerenhoek	12,39			
	Heinkenszand	322,72	384,91	1,15	
	Nisse	27,20			
	Ovezande	1,66			
		433,59	384,91	1,15	819,65
Henri Dignus Fock, geboren te Middelburg, 21 augustus 1817, wonende te Koudekerke.	Grijpskerke	71,52			
	Koudekerke	179,47½	324,69½		
	Middelburg	4,75			
	Oostkapelle	47,58			
	Ritthem	157,16½			
	St. Laurens	25,18			
		485,67	324,69½	—	810,36½
Jan Benedictus Bokaar, geboren te Sluis, 18 februarij 1790, wonende te Sluis.	Cadzand	102,25½			
	Heille	38,19			
	Oostburg	5,57			
	Retranchement	27,82½			
	Schoondijke	—,94			
	St. Anna ter Muiden	45,52			
	Sluis	44,85½	75,91	12,67	
	Yzendijke	356,10			
	Zuidzande	89,06½			
		709,82	75,91	12,67	798,40
Dirk Dronkers, geboren te Axel, 7 april 1801, wonende te Middelburg.	Breskens	25,33			
	Koudekerke	—,26½			
	Middelburg	60,18	170,10		
	Oost- en West-Soub.	51,62½	48,69½		
	Ritthem	73,27½			
	Seroosk. (Walch.)	34,64			
	St. Laurens	2,98			
	Vrouwepolder	115,09			
	Vlissingen	209,30			
	Wissekerke	1,33			
	Wolphaartsdijk	18,37			
		577,78½	218,79½		796,58
Jan Pieter Willem Buddaert, geb. te Middelburg, 24 januarij 1821, wonende te Middelburg.	's Heer Arendskerke	13,80			
	Kapelle	2,02½			
	Middelburg	54,62½	238,56		
	Nisse	7,67			
	Oost- en West Soub.	—	216,21½		
	Ovezande	1,99			
	Schore	7,85			
	Yzendijke	249,30			
		337,26	454,77½	—	792,03½
Jan van Waarde, geb. te Nieuw en St. Joosland, 1 junij 1809, wonende te Nieuw en St. Joosland.	Nieuw en St. Joosl.	684,98	94,80½		
		684,98	94,80½		779,78½
Marinus Fak Brouwer, geb. te Middelburg, 19 september 1813, wonende te Middelburg.	Middelburg	78,67	289,32		
	Oost- en West Soub.	37,84½	56,66½		
	Ritthem	159,20½			
	Veere	4,87			
	Vlissingen	3,22			
	Vrouwepolder	97,89			
		431,70	345,98½	—	777,68½

Deze lijst van vijf en vijftig hoogst aangeslagenen bepaaldelijk aldus vastgesteld en gesloten den 23 mei 1863.

De gedeputeerde staten van Zeeland,

BECIUS, loco voorzitter.

S. VAN DER SWALME, griffier.

Staten generaal.

TWEEDE KAMER.

Begrooting van het departement van koloniën.

De diskussiën zijn vrijdag op scherpen toon voortgezet. De heer van Lijnden, die het eerst sprak, gaf daartoe vooral aanleiding, doordien hij de redevoering van den minister hartstogtelijk noemde, gepaard aan slimheid en handigheid, terwijl hij het konstitutionele punt had weggecijferd. De minister deed even als zijn ambtgenoot van buitenlandsche zaken, dit is, met stilzwijgen de kardinale punten ter zijde laten. De minister had eene afleiding gezocht door het spreken over het landelijk stelsel, maar de hoofdkwestie was de uitlegging van art. 56 van het R. R. De uitval des ministers tegen de heeren van den Bosch en Baud was ongepast. Dit laatste beweerde ook de heer van Goltstein, die den minister op nieuw op het terrein der algemeenheden trachtte te brengen. De minister moest, volgens dien spreker, zijn stelsel uiteenzetten, want dat kende men niet en men vreesde dat het kultuurstelsel door proefnemingen zou bezwijken.

De heer Dullert mengde zich daarop in het debat en betoogde uit de stukken van de eerste kamer, dat die vergadering wantrouwen had gesteld in den vorigen minister van koloniën, maar dat het liberaal regeringstelsel niet was veroordeeld. Eerst moest het kabinet versterkt zijn, wilde men tot eene beslissing komen; werd de begrooting ten tweede male verworpen, dan was de tijd daar om af te treden of om tot ontbinding van eene of beide kamers over te gaan.

De heer van Voorthuijsen beweerde dat uit de stukken der eerste kamer bleek, dat de heer Dullert zich eene illusie vormde.

De heer van Heukelom besprak daarop de redevoeringen der oppositie. Die van den heer van Lijnden verdiende geen antwoord. Het was tijd het terrein van algemeenheden te verlaten; de kwestie van beginselen van bestuur in Indië is de hoofdvraag en niet alleen het kultuurstelsel. Spreken over vrijen arbeid brengt geen stap verder. De konservatieve partij beweert nu dat het batig slot niet op den voorgrond staat, maar zij heeft altijd om de millioenen het stelsel verdedigd; de heer Baud betoogde altijd dat de nood van het moederland het behoud van al het bestaande eischte. Het walgt spreker wanneer men van die zijde van liefde voor den javaan spreekt. Een gedeelte van die partij verloochent nu den heer Baud. Het groot denkbeeld van den heer Wintgens toch was te heerschen zoo als de kompagnie deed. De heer Mijer verdedigde even als de heer Baud het gezag der inlandsche hoofden, maar spreker betoogde dat, wilde men den javaan tegen knevelarij beschermen en de misbruiken van het kultuurstelsel weren, kadastrale opmeting en hoofdelijke omslag noodig waren, evenzeer als overeenkomsten met de individuën, opdat men eenmaal tot individuëel landbezit zou komen. Het verbond tusschen den heer Groen van Prinsterer en de konservatieven, die zoo uiteenloopende beginselen voorstonden, kan alleen gesloten worden door opoffering van beginselen. Spreker betoogde eindelijk, dat de heer Groen van Prinsterer geene middelen ontzag om het ministerie omver te werpen en wees daartoe op de diskussiën van den jongsten tijd.

De heer de Brauw beantwoordde deze sprekers. Men wil dat de konservatieven hun stelsel preciseren, maar dit werkt sedert 30 jaren op Java en hij had van den minister verlangd, dat hij in algemeene trekken had aangetoond welk zijn regeringsbeleid zou zijn. Spreker had den minister gisteren in al de details niet kunnen volgen. Hij trad vervolgens in beschouwingen over het nut en het wezen eener konservatieve partij. De minister had gisteren het verbond tusschen de konservatieven en anti-revolutionairen aangevallen; die rede was violent en spreker gaf den minister den raad, niet op die wijze te debatteren. De minister had de oppositie gewaarschuwd door dergelijke diskussiën het gezag niet te ondermijnen, maar de heer Baud had zich juist sedert jaren verzet tegen de wijze waarop de liberalen het indisch bestuur bestreden. Spreker wilde niet het stelsel der kompagnie, doch men moest zorgen, dat de partikuliere industrie niet zou schaden aan het kultuurstelsel, maar vooral dat het belang van den inlander goed werd behartigd omdat de partikulier zijn eigen belang zou stellen boven dat van het algemeen.

Vervolgens nam de heer Groen van Prinsterer voor de derde maal het woord. Hij verklaarde dat de wijze, waarop de minister hem bestreden had, hem noopte vóór de begrooting te stemmen, want de minister had spreker verweten, dat hij slechts naar een middel zocht om hem te bestrijden. Hij betoonde zich zeer gevoelig over hetgeen de minister had gezegd, omdat het niet van een lid der kamer, maar van den minister kwam. Hij bestreed den heer Dullert, en antwoordde den heer van Heukelom, dat hij Java niet wilde administreren, zoo als de indische kompagnie dit deed, want hij had gisteren de voorwaarden doen kennen, waarop hij een bond met de konservatieven sloot.

De heer van der Linden antwoordde daarop, dat men door zich te blijven bewegen op het terrein der algemeenheden slechts holle klanken in het midden bragt. De heer Groen van Prinsterer wilde geene inmenging van de kamers op koloniaal gebied en hij wilde niet in details treden; maar hij bestreed toch de rigting van den minister en nu vroeg spreker hoe, dit mogelijk, was zonder de bijzonderheden te kennen. Zoo zegt men ook geene westersche begrippen op oostersche toestanden geënt. Maar waren dan evangelisatie en bescherming van den javaan tegen willekeur van zijne hoofden geene westersche begrippen. Spreker kon de voorwaarden onderschrijven, die de heer Groen van Prinsterer gesteld had voor zijn verbond met de konservatieven. Maar de vraag was, hoe men het doel zou bereiken en het behoud der voordeelen van het kultuurstelsel, christendom, ontwikkeling en partikuliere vrijheid bevorderen; dat moest de heer Groen van Prinsterer nader aantoonen. Ten slotte betoogde spreker dat de heer Wintgens de handelingen der kompagnie verdedigende, over de molukken had gesproken op eene wijze die bewees dat hij de geschiedenis niet kende. Hiertegen kwam de heer Wintgens op met het betoog, dat de vorige spreker zijne denkbeelden verkeerd had voorgesteld.

De verdere diskussie is tot den volgenden dag verdaagd.

De heer van Bosse bragt in deze zitting nog rapport uit over de stukken betrekkelijk de opium-pacht in Indië, die aan de kamer waren overgelegd.

Zaturdag voerden de meeste sprekers voor de tweede of derde maal het woord. De heer Schimmelpenninck van der Oije toonde aan dat het stelsel der konservatieve partij bekend was; zij wilde verbeteringen maar steunende op het bestaande stelsel en daarom geen individuëel grondbezit, geene opheffing van het dessabestuur, geene onbeperkte uitbreiding van het europesche element, geene opoffering van de goevernementsteelt en verplaatsing der markt van produkten. Spreker achtte het verwijt ongegrond, dat de minister handig te werk ging; hij meende hem te moeten bestrijden op grond van zijn stelsel. De heer Mijer bestreed de rede van den heer van Heukelom. Hij wees op eenige maatregelen onder zijn bestuur genomen, om aan te toonen dat hij verbeteringen wilde. Ook de heer Baud wilde die. Spreker was niet tegen kadastrale opmeting, maar hij wilde geen hoofdelijken omslag, omdat hij het dessabestuur onveranderd wilde laten. Het stelsel van den minister was de beginselen van het regeringsreglement krachteloos maken. Hierop antwoordde de heer van Heukelom, dat zoo de heer Mijer kleine verbeteringen had aangebragt, het stelsel onveranderd was gebleven. Hij betoogde voorts dat het dorpsbestuur teruggebragt moest worden tot hetgeen het was, terwijl het nu eene bron van knoeijerij en knevelarij was geworden in verband met het kultuurstelsel.

De heer de Meester bestreed de beweringen van den heer Wintgens en betoogde op grond van het werk van den heer Engels „Over de geschiedenis der belastingen," dat die heer het karakter van de verdeeling der markegronden onjuist had voorgesteld. Spreker hoopte voor Java veel goeds van het stelsel van den minister.

De minister van koloniën voerde daarna nog in den breede het woord. Hij verzette zich tegen de censuur die de heeren de Brauw en Groen van Prinsterer over den vorm zijner rede hadden uitgesproken. Werd hij zoo aangevallen, hij zou zich zoo verdedigen, even als in België en Engeland geschiedde. Beweerde men dat partikulieren en ambtenaren slechts eigenbelang voor oogen hielden, dan protesteerde de minister daartegen en verklaarde dat een nederlandsch ambtenaar was een ongekend voorbeeld van integriteit en probiteit. De minister herhaalde voorts dat dergelijke diskussiën een nadeeligen weerklank in Indië moesten vinden; dat het onnoodig was telkens te konstateren waarin het verschil met zijne voorgangers bestond. Door het besluit van 1838 te vervangen door dat van 1819 wordt geen nieuw stelsel ingevoerd, maar slechts een kwaad gestuit, want allen zijn het daarin eens dat kontrakten met de oudsten en hoofden der dessas een kwaad zijn. Door dergelijke regeling wordt dan ook niet geanticipeerd op de eventuele kultuurwet. De minister verklaarde overigens dat hij een voorstander was van wettelijke regeling, maar dat hij zich nu niet reeds wilde verbinden om alles wat de landrente betrof bij de wet te regelen. De minister ontkende voorts dat hij eene omwenteling wilde volbrengen in den toestand van het tegenwoordig dessabestuur; hij geloofde in tegendeel dat zij die dit wilden wijzigen, de grootste sloopers van ons gezag in Indië zouden mogen genoemd worden. De minister wil slechts restauratie van hetgeen, dat bestuur vroeger was en wegneming der daaraan verbonden gebreken. De minister bedoelt met zijn plan over de kadastrale opmeting niets anders dan de bevolking te laten betalen, wat billijk en regtvaardig is. Ten slotte verklaarde de minister dat naar zijne meening Indië en Nederland een geheel vormden, en dat daarom Indië regt had om door even billijke wetten geregeerd te worden als Nederland.

De heer de Brauw zeide dat hij volstrekt niet beweerd had dat de indische ambtenaar meer zijn eigen belang dan het algemeen voor oogen zou houden. De heer Mijer herhaalde dat zoo de minister voortging op den weg, dien hij betreden had, de bepaling van het R. R. krachteloos zou worden gemaakt; men moest geen greep doen in de attributen der dessahoofden, en de minister moest begrijpen, dat de laatste alinea van art. 56 R. R. sprak van kontrakten met gemeenten en personen, zoo dat het niet aanging de overeenkomsten met de hoofden der dessas te doen vervallen en alleen van individuen te gewagen.

De minister van binnenlandsche zaken zeide dat hij door den heer Groen van Prinsterer daartoe geroepen, aan de diskussie zou deelnemen. Hij had echter een ander denkbeeld van het wezen eener parlementaire diskussie dan die heer, want zijns inziens, moest de beraadslaging tot iets leiden, maar moest men niet telkens in herhalingen vervallen. Het debat moest zijn voorbereiding tot besluiten en handelen. De minister disputeerde dan alleen gaarne, als hij met degelijke argumenten werd bestreden. Gewagende van de beraadslaging over de interpellatie betrekkelijk Polen, verklaarde de minister dat de motie van den heer Groen van Prinsterer eene miskenning was van ons nationaal karakter en van de plaats die wij innemen. De heer van der Linden had bij die gelegenheid gesproken van eene leelijke insinuatie. De minister zeide daarvan dat zoo de heer Groen van Prinsterer bedoeld had den koning in het debat te trekken, hij tegen het hoofd van den staat een groot onregt had gepleegd. De minister betoogde wijders dat het kabinet regeling wilde van verschillende punten waaraan Indië behoefte had, maar dat het terrein van algemeenheden verlaten moest worden. Met betrekking tot de verhouding van dit kabinet tot de eerste kamer zeide de minister dat daarover hier niet getwist kon worden en dat de vraag van ontbinding geheel aan den koning en het goevernement was gebleven. De heer Groen van Prinsterer vroeg ten vierden male het woord. De heer Poortman verzette zich daartegen omdat een einde aan het debat moest komen. Met 35 tegen 28 stemmen werd echter aan den heer Groen van Prinsterer vergunning verleend ten vierden male te spreken. Die heer beweerde alsnu dat de kamer eene doorgaande kritiek en censuur over de handelingen van een minister mag uitoefenen; dat de regering haar stelsel moest blootleggen; dat eene diskussie over koloniale aangelegenheden, zoo als de minister van koloniën dat verlangde, de kamer tot een instrument in de handen der regering zou maken. Hij gaf toe dat er geen klove mogt bestaan tusschen den koning en het ministerie, maar wanneer hij daarvan gewaagd had bij de interpellatie over Polen, bedoelde hij alleen dat dit mogelijk kon zijn, wanneer een kabinet door de parlementaire meerderheid aan de kroon was opgedrongen. Overigens ontkende hij het bestaan van de zoogenaamde union monstre tusschen de anti-revolutionaire en konservatieve rigting, waarvan de ministeriële bladen gewag maken. De minister van binnenlandsche zaken zeide dat hij van zoodanig verbond niet gesproken heeft, want dat hij weet dat die dergelijk verbond met den heer Groen van Prinsterer aangingen, geene reden hadden om zich daarover te verblijden. Die heer geeft echter aanleiding tot een scherp antwoord en hij had dus geene reden zich daarover te beklagen. De minister had eene andere opvatting van oppositie dan de heer Groen van Prinsterer; zijns inziens moest die strekken, de gebreken van een goevernement te verbeteren. De heer Groen van Prinsterer daarentegen zag een ideaal minister en het beste lid der kamer in hem die de meeste redevoeringen hield. De minister moest zich echter alleen in het debat mengen, waar dit noodig was, maar niet om afleiding te verschaffen.

De algemeene beraadslaging werd hierop gesloten, even als die over paragraaf 1 (regeringsbeleid van het ministerie) en de verdere diskussie verdaagd tot maandag aanstaande.

In deze zitting is nog ingekomen een wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IV A der staatsbegrooting voor 1863.

Memorie van beantwoording.

Regeling van de exploitatie der staatsspoorwegen en bekrachtiging van sommige artikelen dezer konsessie van exploitatie.

In antwoord op de leden die een wetenschappelijk betoog in de memorie van toelichting hadden verlangd, tot regtvaardiging van de voorkeur die de regering aan de exploitatie door partikulieren schenkt, zegt de minister van binnenlandsche zaken dat hij, met verscheidene andere leden, oordeelde, dat, na al hetgeen reeds over dat onderwerp is geschreven, als bewezen mogt worden aangenomen dat de exploitatie door partikulieren de voorkeur verdient boven die door den staat. De voorwaarden te doen kennen, gelijk het verslag der kamer wilde, waarop elders de exploitatie van staatsspoorwegen aan partikuliere maatschappijen is toevertrouwd, was onmogelijk, omdat daarvan geene voorbeelden bestaan; — wel dat de staat de exploitatie van partikuliere spoorwegen op zich heeft genomen, bijv. in België. Uitgenomen in België en een gedeelte van Duitschland exploiteert de staat nergens spoorwegen, doch zelfs in België en Duitschland geschiedt de exploitatie van het grootste aantal mijlen spoorweg door partikulieren.

Het beweren dat staatsexploitatie uit den aard der zaak voordeeliger moet zijn dan overgifte aan partikulieren tegen uitkeering aan den staat van een deel der winst, kan geene reden zijn, zegt de minister, om tot staatsexploitatie over te gaan. Men onderstelt dan, dat de zelfde winsten, door partikuliere bedrijvigheid te verkrijgen, ook door den exploiterenden staat zouden worden behaald; maar deze onderstelling strookt niet met hetgeen de ervaring op het gebied der industrie heeft geleerd. Dikwerf zal het niet dan door eene uiterst zuinige exploitatie, alleen door partikulier eigenbelang te verzekeren, mogelijk zijn nog voordeelen te behalen, daar waar staatsexploitatie of geene voordeelen of verlies zou opleveren.

De voorwaarden op welke de exploitatie zal worden gegund — wordt in het verslag der kamer opgemerkt — zijn in wetsontwerpen geformuleerd, zonder dat vooraf openbaar aanbiedingen zijn gevraagd. De minister antwoordt, dat het genoegzaam bekend was, dat er aanbiedingen konden gedaan worden, gelijk ook van onderscheidene kanten zijn gedaan. Al de spoorwegmaatschappijen hier te lande hadden vrijheid zich aan te melden. En niet alleen met maatschappijen, maar ook met partikulieren is onderhandeld. Buiten de twee vereenigingen, echter, van welke de regering in hare memorie van toelichting gesproken heeft, deelt de minister mede, dat zich geene andere vereeniging noch partikulier persoon heeft opgedaan, die, nadat de hoofdvoorwaarden der konsessie waren medegedeeld, de onderhandelingen met de regering zoo ver heeft voortgezet, dat er eenig resultaat te wachten was.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.